

Gospod Isus Krist razotkriva i ispravlja

Zablude i neistine u Kršćanskoj Crkvi (IV)

(O istinskom Značenju, Primjeni &
Koristi Sakramenta Svete Večere - 2)

Tematska knjžica

br. **23**

..... SADRŽAJ

'TKO JEDE MOJE TIJELO...' , Bertha Dudde – 3728	3
'UZMITE OVO I JEDITE... TO JE MOJE TIJELO I MOJA KRV' , Bertha Dudde – 4115	4
'VEČERA' , Bertha Dudde – 4465	6
'PRIČEST' , Bertha Dudde – 4492	7
'STOL GOSPODNJI – BOŽANSKI DOMAĆIN...' , Bertha Dudde – 6862	9
'OTVARANJE VRATA SRCA... VEČERA' , Bertha Dudde – 6947	10
'OSLJEDNJA VEČERA – PRIČEST... LJUBAV' , Bertha Dudde – 7120	11
'STOL GOSPODNJI – PRIČEST...' , Bertha Dudde – 7450	13
'HRANJENJE DUŠE' , Bertha Dudde – 8293	14
'ISTINSKE BOŽJE SLUGE... USTANOVLJENE RIJEČI... DJELOVANJE DUHA' , Bertha Dudde – 8325	16
'Sveta Večera sadržava, univerzalno i pojedinačno, sve stvari Crkve i sve stvari neba' , E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 711-715'	19
'U Svetoj Večeri je Gospod u potpunosti prisutan, i cijelo Njegovo Iskupljenje' , E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 716-718'	21
'Gospod je prisutan, i otvara nebo, onima koji dostojno pristupaju Svetoj Večeri...' , E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 719-721' ...	23
'Oni dostojno pristupaju Svetoj Večeri koji imaju vjeru u Gospoda i dobročinstvo prema bližnjemu, stoga oni koji su preporođeni' , E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 722-724'	25
'Oni koji dostojno pristupaju Svetoj Večeri su u Gospodu, i Gospod u njima' , E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 725-727'	28
'Onima koji joj dostojno pristupaju Sveta Večera je kao znak i pečat kako su oni sinovi Božji' , E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 728-730'	30
'Anđeli otkrivaju istinu u svezi Svete Večere' , E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 621:13'	32
BERTHA DUDDE – 'Autobiografija'	34
EMANUEL SWEDENBORG – 'O Sebi i svom poslanju'	38

'I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade Svojim učenicima i reče: Uzmite i jedite! Ovo je tijelo Moje! I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: Pijte iz nje svi! Ovo je krv Moja, krv Saveza koja se za mnoge proljeva na otpuštanje grijeha.'

Matej 26:26-28

'Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim. I reče im: Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije Svoje muke. Jer kažem vam, neću je više blagovati dok se ona ne završi u kraljevstvu Božjem. I uze čašu, zahvali i reče: Uzmite je i razdijelite među sobom. Jer kažem vam, ne, neću više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe. I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: Ovo je tijelo Moje koje se za vas predaje. Ovo činite Meni na spomen. Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: Ova čaša novi je Savez u Mojoj krvi koja se za vas proljeva.'

Luka 22:14-20

'Sveta Večera je u Crkvi jedan izvanjski običaj koji u sebi ima unutarnju stvarnost, i putem nje sjedinjuje onog koji je vođen ljubavlju i milosrdnošću sa nebom, a putem neba sa Gospodom.'

E.Swedenbrog 'Nebeske Tajne – 4211'

'Sveta Večera u duhovnom smislu ne znači jesti i piti već činiti vlastitim dobro Gospodnje Božanske ljubavi. Jer 'jesti' znači činiti vlastitim dobro, a 'piti' činiti vlastitim istine.'

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 4334'

‘TKO JEDE MOJE TIJELO...’

Stupite u kontakt sa Mnom u duhu i bit ćete u stanju crpsti sa izvora života, bit ćete sposobni sebe zadovoljiti sa nebeskim kruhom, primit ćete snagu i ne trebate više gladovati usprkos vaše zemaljske nevolje, jer tijelo i duša će biti okrijepljeni ako prihvatite Moju Riječ, nebeski kruh... Tijelo i duša će živjeti... prijašnje onoliko dugo koliko Sam odlučio, ali potonja u vječnosti. Vi jedino trebate hraniti dušu, priskrbiti joj hranu koja osigurava njezin život, pošto vam je beživotna duša u živahnom tijelu na propast čim morate napustiti vaš zemaljski život; budući je mrtva duša bez snage, a ipak ne bez osjećaja, i u svom mrtvom stanju će trpjeti nezamislivu bol. Prema tome, stvorite joj život, ne dopustite da uđe u vječnost u mrtvom stanju, umjesto toga, pobrinite se da će živjeti te biti sposobna biti aktivna u drugom životu, da će biti puna snage i prema tome blaženo sretna. Život duše zahtjeva neprestanu priskrbu ishrane, duhovne hrane, tako da postane snažna i sposobna raditi. Kao Davatelj duhovne ishrane Ja vam ju neprestano nudim i čekam na vašu voljnost za njezinim primanjem, Ja vas neprestano pozivam da se pričestite sa Mnom kako bi vam ponudio Svoju Riječ, Moje tijelo i Moju krv, kako bi vas nahranio sa hranom koja će vašoj duši osigurati vječni život... I vi bi trebali slijediti ovaj poziv, trebali bi prići sa gladnim srcem i dopustiti sebi da vas nahranim i osvježim, vi ćete biti Moji gosti koji će primiti od Mene sve što vašim dušama treba za život... Vi ne bi trebali omalovažavati Moju Večeru, ne mimoidite ju ostavljajući hranu, koja vam je ponuđena od strane Moje ljubavi, nedodirnutu... vi bi uvijek trebali tražiti kontakt sa Mnom i dozvoliti Mi da vas obaspem sa darovima, to jest, vi bi trebali žudjeti za Mojim darom i sa zahvalnošću ga primiti... Jer Ja vam ne mogu dati ništa ako vi nećete ništa, budući je Moja ishrana, nebeski kruh, doista slasna i ne može se dostaviti onima koji ne žude za njom. Prema tome, vaše vas srce mora nagnati k Meni, vi morate tražiti kontakt sa Mnom i apelirati Mi zbog ishrane za vašu dušu, vi Mi morate prići potpuno svjesni i htjeti primiti Pričest, Moju Riječ, koju vam nudim sa ljubavlju i koja je duhovna hrana i duhovna okrijepa koju Sam blagoslovio sa Mojom snagom i prema tome je životodajna za svakoga koji ju uživa u čežnji za Mnom i Mojom ljubavlju... Njegova će žudnja biti zadovoljena a ipak će ga prisiliti doći k Meni opet i iznova, jer svatko tko je jednom kušao Moj kruh sa nebesa, svatko tko je jednom sebe osvježio na izvoru Moje ljubavi, će mu se opetovano vratiti, on više ne može živjeti bez hrane za svoju dušu, on će biti neprestani gost za Mojim stolom i Ja ću mu uvijek i zauvijek biti u stanju ponuditi Pričest... I njegova će duša živjeti, ona će prevladati smrt i više nikad ne može propasti u stanje smrti, Jer Moja

ishrana joj osigurava vječni život, kao što Sam i obećao sa Riječima, ‘Tko jede Moje tijelo, i pije Moju krv, ima vječni život...’ AMEN

Bertha Dudde, br. 4115, 31 Kolovoz 1947

UZMITE OVO I JEDITE...
TO JE MOJE TIJELO I MOJA KRV...’

Ja upućujem poziv Mojima (= koji pripadaju Meni, tj. ‘Mojim vlastitima’): Pripremite se i imajte u vidu kako ćete uskoro biti pozvani nazad te da trebate nastaviti sa poslom za kojeg Sam vas unajmio. Dani su odbrojani i samo nekoliko vam ih je još dodijeljeno. Onda će vam istina Moje Riječi biti dokazana i postat ćete snažni u vjeri. Međutim, do tada ćete i dalje biti predmetom mnogih različitih unutarnjih baš kao i vanjskih problema, kako bi Mi se pridružili sa povećavajućom iskrenošću a Ja vam mogao podariti snagu koja će vam omogućiti da se suprotstavite svakom protivljenju i postanete pripralni radnici za Mene. Ja vas stalno podstičem da marljivo radite na unapređivanju vaše duše, jer znam koliko je važno da ne postanete malodušni. Ja Osobno Sam sa vama te, opet i iznova usmjeravam vaše misli k duhovnom kraljevstvu, Ja vas motiviram tražiti kontakt sa njim i šaljem vam u susret glasnike iz kraljevstva svjetla, koji će vas uvijek podučiti u skladu sa vašim razumijevanjem. I Ja Osobno ću vas prosvjetliti u svezi svega što želite znati. Nije Moja volja da vas sumnje uznemiravaju, stoga ih želim raspršiti dostavljajući vam čistu istinu; tako, kada ste jednom prosvjetljeni i uvjereni kako posjedujete istinu, biti će lako raditi za Mene, jer onda ćete također zastupati ono što naučavam kroz Svoj duh unutar čovjeka. A ovaj u vama govori kao što bi Ja Osobno govorio da se nalazim među vama. Posljedično tome, vi Me uvijek možete pitati pitanja i ispravan odgovor će vam nadoći. Jer čim ste pozvani, vi morate odgoditi vaš zemaljski zadatak i najprije udovoljiti onome što zahtjevam putem unutarnjeg glasa. Prije svega, Ja želim otkloniti svaku sumnju koja vas i dalje opterećuje i koju trebate odbaciti. Ja želim odgovoriti na vaša pitanja čak ako ih i ne postavljate na glas, jer Ja Sam svjestan vaših najskrivenijih misli, vaše snage volje i vaše vjere:

Najprije, držite se Moje Riječi (ili ‘prianjajte uz Moju Riječ’) koja vam je ponuđena od gore. Ova Riječ dolazi od Mene direktno ili vam je ponuđena kroz svjetlosna bića, koja jedino udovoljavaju Mojoj volji i podučavaju vas u skladu sa Mojim instrukcijama. Čovjek Isus je naučavao na isti način na Zemlji, jer On je također bio svjetlosno biće i obraćao se ljudima namjesto

Mene, time također u skladu sa Mojom voljom. Zbog toga, Njegova Riječ je bila ista Riječ koja je proizašla iz Mene i stoga je On sa pravom mogao reći ‘Svatko tko čuje Mene čuje Oca, jer Otac i Ja smo Jedno...’ Moj glas je odjekivao u Njemu, Moja snaga je bila aktivna u Njemu i Moj duh je potpuno ispunio čovjeka Isusa, Koji je, tako prožet sa Mnom, bio u potpunosti sjedinjen sa Mnom. A ovo potpuno sjedinjenje je bilo rezultat uzornog života ljubavi, života nesebične ljubavi prema bližnjemu, što (ili ‘kojeg’) Sam zahtjevaod od svih ljudi koji su htjeli postati savršeni. Život ljubavi stoga rezultira u potpunoj uniji sa Mnom a ova, zauzvrat, u posredovanju Moje Riječi, zračenju Mene Samoga...

Ja Sam Riječ, Riječ je prema tome Bog... Primiti i prihvatiti Riječ je duhovna ishrana... To je nebeski kruh koji je ponuđen od strane Mene Osobno nekome tko osjeća glad i žeđ za njom. A kada ponudim ljudima kruh sa neba Ja kažem, ‘Uzмите ovo i jedite, to je Moje tijelo i Moja krv’, naposljetku, Ja Osobno Sam Riječ... tijelo i krv u duhovnom smislu... Prilikom fizičkog obroka, Večere sa Mojim učenicima, pokušao Sam im objasniti duhovni obrok; želio Sam ih ohrabriti češće prihvatiti duhovnu hranu, uživati Moje tijelo i Moju krv u sijećanju na Mene, pošto bi onda oni uvijek bili sposobni sjediniti se sa Mnom i biti puni snage. Činjenica da Sam istovremeno prelomio zemaljski kruh i pio stvarno vino sa Mojim učenicima nije bila od velike važnosti, jer Moji učenici su razumjeli što Sam mislio pošto su bili duhovno probuđeni, oni su živjeli život ljubavi i prema tome su također razumjeli Moju slikovitu poredbu. Pored toga, oni su Mene trebali uzeti kao primjer... oni su trebali dijeliti svu imovinu sa ljudskim bićima kojima je ona bila potrebna... hraniti ih fizički i duhovno, i Ja Sam to povezo sa obećanjem kako ću im predati Sebe Osobno... Oni su trebali pronaći sjedinjenje sa Mnom kroz podjeljivanje svega što su posjedovali a što je njihovim bližnjima nedostajalo kako bi primili Moju Riječ, kroz koju Ja Sebe objavljujem svima onima koji su sjedinjeni sa Mnom kroz djela ljubavi. Ja nisam spriječio ljude koristiti Moje Riječi da bi stvorili proces na kojeg se može gledati kao na čisto izvanjski, za kojeg se jedino može reći kako je bio metaforički sproveden ako je osoba najprije osigurala Moje prisustvo kroz život ljubavi, niti ću ga Ja ikada spriječiti, kako ne bi ograničio vašu slobodu volje; međutim, Ja ću ljudima uvijek dostaviti ispravno objašnjenje kroz druge duhovno prosvjetljene ljude, koji prema tome imaju pravilno razumijevanje Mojih Riječi i koji će ih predavati dalje. Pa ipak, bez ispravnog razumijevanja one će biti ništa više do beznačajna formalnost koja dobija na vrijednosti jedino ako se pažnja obraća na duhovno značenje, ako ljudi osjećaju glad i žeđ za prihvaćanjem Moje Riječi, ako oni na taj način dozvole sebi da ih nahranim sa kruhom nebeskim, sa Mojim tijelom i Mojom krvlju, kako bi postali te zauvijek ostali ujedinjeni sa Mnom. AMEN

VEČERA...

I vi ćete biti Moji gosti koje pozivam na Večeru. Ja ću vas nahraniti i utažiti vašu žeđ sa slasnom ishranom za dušu, produhoviti ću vaše tijelo tako da njegove supstance mogu također učestvovati kada je duša osvježena, tako da bi brže sazrijele, jer to je moguće u slučaju onih ljudi koji svjesno streme k Meni te žude čuti Moju Riječ. Budite Moji gosti i dođite k Meni dragovoljno da bi za Mojim stolom blagovali Večeru... Pripremit ću vam obrok nebeske hrane sa slasnom manom koja će vas opskrbiti snagom i duhovnom hranom za vašu dušu. Neću vam zaniijekati ništa što žudite, Ja Sam uvijek spreman za vas i postavljam stol sa slasnom hranom jer vas ljubim i, kao Svojim gostima, vam želim omogućiti sve što vam je prijatno. Međutim, vi bi trebali radosno doći te čeznuti za Mnom, vi bi trebali prihvatiti Moju ponudu sa zahvalnim srcem i pripremiti sebe za dostojanstveno prihvaćanje... Vi sebe trebate ukrasiti u čast Mene kao Domaćina, nemojte ostati stajati vani već stupite u Moju kuću i na taj način ispovijedajte kako ste vi pozvani gosti koji imaju pravo biti nahranjeni za stolom Gospodnjim, koji pripadaju Njemu, koji su Njegovi prijatelji i koje On stoga tretira kao što bi dobri domaćin zabavljao svoje prijatelje te im ponudio najslasnije darove onoliko često koliko ih oni žele primiti. Svatko tko sebe ponovno napuni za Mojim stolom nikada opet neće ogladnjeti i ožednjeti a ipak će Mi se vratiti pun žudnje, i čeznut će za Mojim prisustvom i prihvatiti će iz Moje ruke ono što mu Moja ruka nudi. Jer on će se otud (ili 'iz toga') neprestano krijepiti, u njegovom neprestanom osjećaju ispunjene žudnje biti će blaženo sretan i beskrajno će žudjeti za Mnom. I tako će Moja Riječ neprestano teći k njemu, nebeski kruh, koji mu osigurava vječni život.

Dođite za stol Gospodnji, očekuje vas slasna hrana, blagujte Večeru sa Mnom, dozvolite Mi da vam dam uživati tijelo i krv tako da bi bili ispunjeni sa snagom... Prihvatite Moju Riječ i slušajte Me kada vam govorim, prepoznajte u Meni najdražeg Boga i Oca od vječnosti, vašeg prijatelja i brata, i primite iz Moje ruke ono što vam nudi Moja veća od najveće ljubavi... Svi vi, dođite za Moj stol tako da vas mogu opskrbiti sa hranom koja vam je potrebna za dušu, tako da mogu nahraniti i osvježiti sve one koji osjećaju glad i žeđ za Mojom Riječju, Mojim tijelom i Mojom krvlju. AMEN

PRICHEST...

Jedenje kruha i ispijanje vina je znak onog što bi trebali činiti kako bi postali blaženi... Vi morate konzumirati kruh i vino, to jest, morate vašoj duši dati hranu, tako što ćete jesti nebeski kruh sa njegovom snagom, prihvaćajući Moju Riječ i crpeći iz nje snagu, dakle, hraneći vašu dušu sa ishranom koja vam je ponuđena od gore od strane Moje ljubavi. Zbog toga vam želim objasniti da duša potrebuje onoliko hrane kao i tijelo i da mora biti hranjena na isti način kao i tijelo, konzumiranjem kruha i vina. Ipak konzumacija hrane za dušu nikada ne ovisi o izvanjskoj potrošnji kruha i vina...

To je bilo samo poređenje čija je namjera bila ilustrirati Mojim učenicima što su potrebovali i što bi trebali ponuditi njihovim bližnjima kako bi postigli blaženstvo. To se odnosi jedino na život duše, a činjenica da duša ne zahtjeva fizički kruh i fizičko vino je sasvim očigledna. Ja Sam stoga uvijek jedino imao na umu vaš duhovni život, Ja Sam jedino želio osigurati vaš duševni život i prema tome neću zahtijevati izvanjske formalnosti tamo gdje se namjesto toga u svoj iskrenosti traži prehrana za dušu. Vaša glad i žeđ za Mojom Riječju su, sami po sebi, dovoljni kako bi bili zadovoljeni sa kruhom života koji silazi sa neba, koji je u svoj istini Moje tijelo i Moja krv, a koji osigurava dušin opstanak, koji ju prožima sa snagom omogućavajući joj tako vječni život... Izvanjski unos kruha i vina nikad ne može osigurati prehranu čovjekovoj duši ako on nema iskrenu žudnju za Mojom Riječju, ako ne želi biti nahranjen s Moje strane sa nebeskim kruhom. Jer jedino on će doći k meni i pričestiti se sa Mnom. On će Mi dozvoliti da mu govorim. On hrani dušu sa ishranom koja ju održava i čini sretnom. Posljedično tome, svatko tko samo uživa stvarni kruh i vino ne može tvrditi kako je Moj gost koji probavlja hranu za svoju dušu za Mojim stolom. Jedino je ljudska nezainteresiranost prema Mojoj Riječi učinila mogućim stvaranje tog nesporazuma oko Mojih Riječi i djelovanja, jer čim se ljudsko biće ozbiljno potruđi da bi postiglo život za njegovu dušu, on će automatski razumjeti značenje Mojih Riječi, i onda ni jedan čovjek neće nikad biti zadovoljan jedino sa vršenjem jednog izvanjskog čina... koji svakoj osobi zdravog razuma izgleda kao figurativna poredba, što u stvari i jeste bio... Činjenica da su ljudi Moje Crkve u početku također zadržali izvanjsku formalnost je bila opravdana, utoliko što su u njihovom iskrenon jedinstvu oni uvijek zamišljali Moje prisustvo, da su se doista okupljali u sijećanju na Mene i zajedno prihvaćali Moju Riječ... I Ja Sam bio među njima i ispunio ih sa Svojim duhom, tako su oni u svoj istini bili Moji gosti sa kojima Sam se Pričestio... Ja Sam prelomio kruh i ponudio im ga...

Oni su unutar sebe čuli Moju Riječ... I prakticirali su istu, oni su također podjeljivali kruh... obaviještavali su jedni druge o onome što Sam im otkrio kroz glas duha. Prvi učenici su razumjeli značenje izvanjskog simbola, pa ipak oni koji su slijedili nakon njih su već počeli pridavati veću važnost izvanjskom simbolu a tako je i ostalo, i jedino je nekolicina dokučila dublje značenje i sa Mnom blagovala Večeru, pošto se samo nekolicina sa Mnom povezala iznutra tako da imaju žudnju čuti Mene Osobno, da im je Moja Riječ tako ugodna i dragocjena da osjećaju glad i žeđ za njome, tako da ih mogu pozvati da se pričeste sa Mnom, da im mogu podijeliti nebeski kruh i osvježiti ih sa vinom istine za spasenje njihovih duša. Svatko tko je tako intimno povezan sa Mnom uvijek živi u 'sijećanju na Mene', on će uvijek dopustiti da budem Prisutan bez obzira gdje se nalazio i što radio, tako ću Ja uvijek biti prisutan sa njime kao gost za svakim stvarnim obrokom, on će Me uvijek pamtiti i žudjeti će osjetiti Moje prisustvo kroz Moju Riječ... on će biti tako prožet sa ljubavlju prema Meni da će također reći njegovim bližnjim ljudskim bićima i dijelit će ono što posjeduje, duhovne i zemaljske darove, pošto će se osjećati prisiljen na djelovanja ljubavi čim je iznutra u kontaktu sa Ljubavlju Osobno. Onda će njegova duša neprestano primati hranu i također ju neprestano podjeljivati, on će neprestano komunicirati, on će ostati u komunikaciji sa Mnom i također biti svjestan Mojeg prisustva... Shvatite, vi ljudi, čin Pričesti nije samo stvar trenutka koji je samo (iz)vrššen izvanjskim konzumiranjem kruha i vina; razumite da Ja očekujem više od samo privremene obaveze. Vaše srce mora biti potpuno pripremljeno za prihvaćanje Mene, jedan čin čišćenja tome treba prethoditi koji jedino zahtjeva život ljubavi, i čovjek koji ljubi će također žudjeti za znakom uzvraćene ljubavi, on će žudjeti za time da Mene Osobno čuje govoriti... i na taj način će on najprije podjeljivati kako bi zauzvrat iz Moje ruke primio slastan dar... Moja je Riječ kao hrana za dušu njemu nezamjenjiva. I ako on žudi za njom doista će biti nahranjen, on će jesti Moje tijelo i piti Moju krv... Ja ću blagovati Večeru sa njime i on sa Mnom. AMEN

Bertha Dudde, br. 6862, 1 Srpanj 1957

'STOL GOSPODNJI'... BOŽANSKI DOMAĆIN...

Dozvolite sebi biti vođeni do stola Gospodnjeg gdje On Osobno dijeli hranu i osvježanje koje je pripremio za vas. Svi vi ste pozvani biti Njegovi gosti i Domaćin želi svakoga usrećiti, On vam želi ponuditi nešto što nećete biti u

mogućnosti primiti nigdje drugdje... On svih želi zadovoljiti sa Svojim tijelom i krvlju, sa Svojom Vječnom Riječju, koja je od životne važnosti za dušu, i opskrbljuje ju sa snagom i svjetlom koji mogu biti ponuđeni jedino od Njega direktno. Sve vaše duše su i dalje slabe, vi morate neprestano primati ishranu koja vam daje snagu za vaš zemaljski zadatak; svi vi ste također i dalje duhovno slijepi, morate primiti svjetlo i povratiti vaš vid kako bi prepoznali pravi put te naknadno krenuli njime... Svi vi ste u potrebi i moraju vam biti dani hrana i piće... Nebeski Domaćin to shvaća, On je svjestan nevolje u kojoj se nalazi vaša duša, i zato je Njegova ljubav pripremila hranjivu hranu i osvježavajuće i oživljavajuće piće... Prema tome On poziva svih k Svome stolu da bi uživali ono što Njegova ljubav ima pohranjeno za njih. On daje Sebe onima koji žele Večerati sa Njime, jer On im udjeljuje Svoju Riječ...

A On Osobno je Vječna Riječ. Zbog toga Njegove Riječi, 'Tko jede Moje tijelo, i pije Moju krv, ima vječni život...' I nadalje je rekao: 'Gle, Ja stojim na vratima i kucam: ako itko... otvori vrata, ući ću k njemu, i večerati sa njime, i on sa Mnom...' On je Sebe donio ljudima, jer On je Mana Koja silazi sa Neba, u kojoj ljudi trebaju pronaći zadovoljstvo tako da mogu uživati vječni život. Međutim, On Osobno ga mora ponuditi, to jest, vi morate ući u direktnu komunikaciju sa Njime i primiti iz Njegove ruke ono što će vam podariti život... Njegov stol je onaj za koji trebate doći, vi trebate biti Njegovi gosti, ne dopustite sebi da vam hrana bude ponuđena na mjestima gdje On Osobno nije dobrodošao ili gdje ste sami previše udaljeni od Domaćina Koji vas je pozvao doći za Njegov stol. Svugdje su ljudi pozvani na Večeru, nitko nije isključen i svatko se može odvažiti doći k Njegovom stolu bez razlike, svi koji ju trebaju će biti nahranjeni i osvježeni a svima koji putuju cestom kroz zemaljski život je ona potrebna. I zato, uistinu, nitko tko prihvati neprekidno nuđenu pozivnicu neće morati gladovati ili biti kratke ruke... Jer Domaćin neprestano šalje Svoje Glasnike u svijet i oni govore svima onima koje susretnu na svom putu. Oni im ukazuju put do gostoljubive kuće, put ulaska u srce, koje jedino treba otvoriti svoja vrata kako bi propustilo unutra Jednog Koji želi podijeliti ukusnu hranu i osvježavajuće piće. I svi oni mogu primiti bez ograničenja, jer Domaćinu je dovoljna jedino volja bića koja dopušta biti Njegov gost da se posebno pobrine za njega i pruži mu ono što njegova duša treba. A jednom kada je duša sebi dozvolila biti nahranjena za stolom Gospodnjim ona više neće biti zadovoljena sa drugom hranom, opet i iznova će se ona vratiti k Njemu i uvijek će prihvatiti nebeski kruh iz Njegove ruke. Primit će Riječ Božju direktno od Onoga Koji je vječna Riječ i Koji Sebe predaje svakome tko žudi za Njime i Njegovom Riječju. AMEN

OTVARANJE VRATA SRCA...
VEČERA (Otkrovenje 3:20)

Tko svoja vrata zatvara i brani Mi ulazak, morat će gladovati (ili 'oskudijevati'), jer jedino Ja mu mogu donijeti (ono) što je potrebno njegovoj duši. Vi ljudi vjerujete kako se svugdje možete snabdjeti jelom i pićem, hranom za vašu dušu, i ne mislite na to da samo Ja vašoj duši mogu dati pravu hranu i da se vi... kud god išli... uvijek u svezi s time morate obraćati Meni, dakle morate otvoriti vrata vašeg srca kako bi Ja Sâm mogao ući da vas nahranim... A kad se tako obratite Osobno Meni, nema razlike gdje tu molbu Meni upućujete, jer Ja ću vas uvijek slušati/čuti i doći vam, gdje god (da) Me zvali. Nije da Sam hranu i piće pohranio bilo gdje, kako biste se mogli snabdjeti bez da stupate u vezu sa Mnom... Jedino iz Moje ruke moći ćete dobiti pravu hranu i pravo piće, od kojih vam duša može ozdraviti i osnažiti se za povratak u otadžbinu. I stoga moram Osobno ući kod vas/vama, morate Mi dobrovoljno otvoriti vrata i tada večerati zajedno sa Mnom, jer vas Ja Osobno želim nahraniti, jer Ja Osobno svakom pojedino pružam hranu koja mu je potrebna za ozdravljenje njegove duše... Ja samo kucam na vrata vašeg srca, a vi ih sami morate otvoriti i pustiti Me u vaše srce (Otkrovenje 3:20). Što vam koristi ako se zasitite hranom koju nisam Ja Sâm pripremio za vas? Tada ćete se doduše osjećati dobro, ali iz hrane nećete moći izlučiti ono što vaša duša treba za izgradnju... Ona će ostati mrtva ili oslabljena, osjećati će glad i žeđ, i neće joj 'biti pomognuto' u njenoj mucu... I to je sudbina dušâ koje se revno trude prodrti u 'Božju Riječ', duša koje se neprestano zanimaju Božjom Riječju i time samo opterećuju svoj razum pokušavajući pronaći smisao Božanske Riječi studirajući je, a duše im pri tome ostaju prazne. Oni dakle vjeruju kako hrane svoje duše, međutim samo njihov razum apsorbira nešto što oni nazivaju 'kruhom s neba', a što oni opet žele dijeliti svojim blišnjima/drugim ljudima. Oni sami će ostati prazni, što će reći: njihove duše će gladovati, i ni njihovi bližnji (= ljudi kojima dijele) neće imati koristi za svoje duše, ako prije toga sa Mnom ne bude uspostavljen iskreni odnos obraćajući se Meni da ih nahranim, ako prije toga nisu otvorena vrata kako bi Ja k njima mogao ući i pružiti im Večeru...

Sve Moje riječi imale su duhovni smisao, međutim ljudi ga više ne poštuju. I kad sam Mojim učenicima rekao: 'Uzmite i jedite, uzmite i pijte... činite to u sjećanju na Mene' (Luka 22:19), duhovni smisao i ovih riječi uvijek je bio samo direktni spoj sa Mnom... da Me se trebaju sjetiti kad god uzmu jelo i piće koje im duši služi kao hrana. Sâm nuđenje kruha i vina duši koristi isto toliko

malo kao i čitanje i slušanje Božanske Riječi, ako se prije toga iskreno ne misli na Mene, čime dolazi do hranjenja duše putem Mene Samoga... I nisu dovoljne samo prazne riječi kako bi Me se prizvalo... Mora doći do zova u duhu i istini... Vrata srca moraju biti otvorena za Mene i moram biti zamoljen da svratim/uđem... I uistinu ću dijeliti jela i pića, što god koja duša treba.

Otvaranje vrata je dakle dobrovoljno obraćanje Meni, težnja za sjedinjenjem sa Mnom i molba za prijem darova milosti, priznavanje slabosti i duševne neimaštine, koja od Mene samoga želi biti okrijepljena, i kroz takva jedna otvorena vrata uistinu ću ući u srce, duši ću pružiti jelo i piće, i ona će ozdraviti/ojačati, ona će sazrijeti, doći će do života koji tada vječno više ne može izgubiti. AMEN

Bertha Dudde, br. 7120, 14 Svibanj 1958

POSLJEDNJA VEČERA – PRIČEST – LJUBAV...

Sa Mnom ne može biti sjedinjenja bez ljubavi, pošto je ljubav Moja temeljna priroda i jedino ono što je istovjetno/jednake prirode Mi se može pripojiti, otud čovjek koji Mi se želi pripojiti mora imati srce koje je ispunjeno ljubavlju... Inače je takva veza nemoguća... I zato bi vi također trebali biti u stanju razumjeti događaje na Posljednjoj Večeri, koja vas može sjединiti sa Mnom jedino ako se u vama zapalila ljubav... jer jedino onda će Moje prisustvo u vama biti moguće.

Od koje su dakle koristi izvanjski običaji sve dok zanemarujete ono što je najvažnije... prakticiranje ljubavi... ‘Onaj koji ostaje u ljubavi ostaje u Meni i Ja u njemu (1 Ivanova 4:16)...’ Otud vi znate koji su uvjeti za Moje prisustvo i ne možete od Mene očekivati skretanje od ovog uvjeta ako samo izvršavate izvanjsku akciju koju ste sami izmislili pošto ste podbacili razumjeti duhovno značenje Mojih Riječi ‘Činite ovo u sijećanju na Mene (Luka 22:19)...’ Život ljubavi je preduvjet da bi se Mene Osobno primilo u vaše srce a Moji učenici, sa kojima Sam Večerao, su živjeli takav život ljubavi... Posljedično tome, oni su također razumjeli Moje Riječi sa kojima Sam ih istovremeno postavio u njihovu (ili ‘im istovremeno odredio njihovu’) učiteljsku službu... Jer oni su trebali distribuirati kruh života kojeg su primili od Mene kada Sam im uručio zemaljski kruh... Oni su trebali ponuditi živu vodu njihovoj braći, baš kao što Sam Ja njima predao pehar vina... A pošto Sam Ja Osobno bio ‘Riječ koja je postala tijelom’ (Ivan 1:14) Ja Sam onima koji su sudjelovali u Večeri dao

Samog Sebe i uvijek ću dati Samog Sebe onima koji Me žele primiti, Ja ću ih također hraniti sa kruhom života i dati im piti žive vode, oni će ‘jesti Moje tijelo i piti Moju krv’ (Ivan 6:53-57), tako ću im Ja Osobno biti prisutan, kao što Sam obećao. Međutim, bez ljubavi je takvo Općenje nemoguće... Ja zasigurno mogu propovijedati ljubav svim ljudima, Ja im mogu pomoći vršiti akcije koje su ispunjene ljubavlju ali se Ja nikad ne mogu nastaniti u srcu koje sebe još nije oblikovalo u ljubav...

A sada uzmite u obzir koliko puno ljudi ima potpuno pogrešnu ideju, koji po njihovom vlastitom mišljenju zasigurno prilaze ‘stolu Gospodnjem’, ali kojima nedostaje prava vrsta ljubavi i čija srca su Me prema tome nesposobna primiti... Uzmite u obzir koliko puno ljudi se drži ovog pogrešnog koncepta pošto vjeruju kako su izvršili svoju dužnost i prema tome niti ne streme duhovno, premda svatko zna da Sam Ja Osobno ljubav (1 Ivanova 4:16) i da Ja jedino od vas očekujem da ispunite zapovijedi ljubavi kako bi vas mogao oduševiti sa Svojim prisustvom (ili ‘pružiti užitek Svojeg Prisustva’). Ali ‘Mojoj Riječi’ se ne pridaje tolika pažnja koliko vršenju izvanjskih formalnosti, a Moja Riječ jedina bi već mogla ‘dati misliti’ tim ljudima kako Ja zahtjevam više od samo formalnih dužnosti...

Ustanovljene Riječi koje Sam rekao Mojim učenicima su od strane njih bile shvaćene duhovno. Ali ljudi bi također bili sposobni razumjeti njihovo duhovno značenje samo ako bi o njima najozbiljnije razmišljali. Ali onda bi razumijevanje također od njih zahtjevalo živjeti život ljubavi i time rad na njihovom unapređivanju, što je većina ljudi nevoljka napraviti.

U drugu ruku, mnoge različite formalnosti ne zahtjevaju ovo samoodricanje i prema tome se revnosno izvršavaju, a ipak, one ne koriste duši, umjesto toga, one ju jedino prave mlakom/malodušnom i neobazrivom po pitanju njezinog zemaljskog zadatka koji se sastoji u tome da čovjek sebe obrazuje živjeti život ljubavi, pošto je to preduvjet za ulazak u blisko sjedinjenje sa Mnom, koji Moje prisustvo u ljudskom srcu čini mogućim na prvom mjestu. Jer sjedinjenje sa Mnom je prvi i posljednji cilj ljudskog bića kojeg bi on trebao i može postići na Zemlji samo ako se potruži živjeti život ljubavi i time pokuša prilagoditi svoju prirodu Mojoj temeljnoj prirodi koja je u sebi Ljubav. AMEN

STOL GOSPODNJI – PRIČEST...

Opet i iznova primajte hranu za vašu dušu, jer ona ne bi trebala biti gladna za vrijeme zemaljskog života, ona ne bi trebala skapavati od gladi i biti žedna budući da Ja neprekidno razdjeljujem što joj je potrebno za njezino održavanje i sazrijevanje. Moj stol je uvijek postavljen, vi uvijek možete sa Mnom blagovati Večeru koju vam Osobno nudim i koja će vam sigurno koristiti... A ako vas Ja hranim i krijepim, vi ćete doista primiti zdravu hranu koja će pomoći oporavku vaše duše, pošto je ona i dalje slabunjava/boležljiva te zahtjeva krepku ishranu kako bi povratila snagu koju je posjedovala na početku... Mora joj biti ponuđen nebeski kruh koji je čista Riječ, on izvire/teče iz Mene u beskonačnost i dotiče svaku dušu koja sebe otvara i voljna je sebe iznova napuniti za Mojim stolom... Svatko tko je jednom uživao ovu hranu, će također osjetiti njezin učinak, i on neće nikad stati dobavljati hranu i piće za sebe iz mjesta gdje je ponuđena sa ljubavlju: od Mene direktno, a Koji ću vas, kao vaš Domaćin, nastaviti pozivati za Moj stol da bi primili ono što vam je ponuđeno iz Mojih ruku. I vaša će se duša oporaviti, primiti ćete snagu i svjetlo, promijenit ćete vašu prirodu i ponovno poprimiti vašu izvornu prirodu, jer vi probavljate Moje tijelo i Moju krv i stoga ponovno korespondirate sa Mojom temeljnom prirodom...

Tijelo i krv su Moja Riječ, Ja Osobno Sam tijelo i krv, Ja Sam Vječna Riječ... Da li sada znate što znači 'Pričestiti' se sa Mnom, pristupiti Mome stolu, jesti Moje tijelo i piti Moju krv?... Da li znate da vas Ja želim ponovno oživjeti sa zdravom hranom kako bi osnažio supstancu vaše duše tako da će ponovno postati što je bila na početku... zračeće savršeno biće koje sadržava Moj duh, duh ljubavi... I vaša će duša ponovno prihvatiti taj duh, ponovno će postati ljubav a za to učiniti potrebuje snagu, koju prima iz Moje hrane... Snaga koja izvire iz Moje ljubavi će ponovno utjecati u Moja stvorena bića, duša će primiti ovu snagu kada prihvati nebeski kruh, Moju Riječ, koja je blagoslovljena sa Mojom snagom. Iz tog razloga vas Ja opetovano pozivam da dođete za stol Gospodnji te sebi dozvolite biti nahranjeni i okrijepljeni s Moje strane, od strane vašeg Domaćina, Koji vas ljubi i uistinu vam želi podariti ono najbolje što ima za ponuditi: Svoju Riječ, hranu i osvježenje za dušu, medicinu za njezin oporavak i snagu, koja neprestano teče iz Mojeg izvora snage. Svi vi... dođite za Moj stol, sakupite se oko izvora, prihvatite iz Moje ruke ono što vam pomaže potpuno sazrijeti... dozvolite sebi da vam se obratim i primjetno ćete osjetiti snagu koja teče kroz vas, sve dok Mi u svoj iskrenosti upućujete zamolbu za hranom i pićem i sa zahvalnošću prihvaćate ono što primajte. I

vjerujte kako ste u potrebi za ovom hranom, jer i dalje ste slabi i potrebna vam je snaga; bolešljivi/slabašni ste i potrebna vam je medicina, vi uvijek možete doći k Meni a Ja ću vam dati štogod potrebujete kako bi ozdravili i potpuno sazrijeli, sve dok živite na Zemlji. Ali ne zaobilazite izvor života kojeg Sam vam otvorio... Slušajte kada vam govorim i razmišljajte o tome... nastavite se vraćati da bi čuli Moju Riječ i uskoro više nećete željeti prihvatiti ni jednu drugu hranu i piće, vi ćete neprestano dolaziti za Moj stol, prihvatit ćete Moju pozivnicu za Večeru a Ja ću vam je ponuditi sa svom ljubavlju koju Domaćin može podariti Svojim gostima, koji uvijek dolaze k Njemu kako bi se ponovno nahranili. AMEN

Bertha Dudde, br. 8293, 6 Listopad 1962

HRANJENJE DUŠE...

Hrana i piće za vašu dušu koji vam bivaju pružani, zasigurno neće ostati bez učinka; duša će vam ozdraviti ako je bolesna, ojačati će ako je slaba, i dozrijeti će i usavršiti se (= **postići ostvarenost, potpunost, savršenstvo**) još na Zemlji. Jer uistinu, Moja Riječ kruh je s neba, pravo vino koje će vas ojačati... Moja Riječ je Moje tijelo i Moja krv, koju vam Ja Sâm nudim/pružam, kao što Sam je dao i Mojim učenicima kad Sam s njima večerao... Jer ta Večera je bila simbol onoga što Sam Mojim učenicima dao za zadatak: Moju Riječ, koju su od Mene primili, proslijediti/predavati dalje svim dušama koje su gladne i žedne... Kao što Sam Ja njih zemaljski hranio, isto tako oni duhovnu hranu trebaju (pre)davati dalje... I oni su Me i razumjeli, iako im je krajnja spoznaja bila dana tek izlivanjem Duha na njih... Isto tako ćete i vi ljudi Moja djela i Moje postupke kao i čin (**Posljednje tj. Svete**) Večere shvatiti tek kad se i na vas bude mogao/uspio izliti Moj Duh, jer dok se to ne dogodi, obraćate pažnju samo na smisao slova, i ne shvaćate što Sam tim riječima ustvari želio izraziti... Ali isto tako prije toga morate u sebi oživjeti (**dosl: probuditi u život**) duh, jer sve do tada ste u duhu još mrtvi, i nećete ni slijediti Moju volju, nećete slušati Moju Riječ tako da vam ona duši stvarno bude hrana i piće... Jer (**ta**) Riječ treba prodrijeti u vaše srce, tek tada Sam Ja Osobno u vama, i tad uistinu jedete Moje tijelo i pijete Moju krv... Iz Moje Riječi crpите snagu koja vam je nužna kako biste mogli sazrijeti još na Zemlji. A tako ćete spoznati i nužnost vašeg posla u vinogradu, a to je dostavljanje Moje Riječi ljudima, kako bi i oni sâmi uspostavili vezu sa Mnom i kako bi tada Moja Riječ i u njima mogla djelovati. Tjelesni život niti jednog čovjeka ne bi mogao opstati bez da tijelo redovno prima hranu, a isti princip važi i za dušu, koja doduše ne može

iščeznuti, ali koja se nalazi u bijednom stanju, ako nije hranjena. I pored toga malo je ljudi koji obraćaju pažnju na potrebe duše, iako Sam rekao: '**Jedite Moje tijelo i pijte Moju krv...**' Ja Sâm sam utjelovljena Riječ i Ja vam se Sâm nudim, i od vas tražim da slušate Moju Riječ i da je slijedite, jer tek tad, kad niste samo slušatelji nego izvršitelji Moje Riječi, od Nje ćete imati koristi/blagoslova. Stalno vam ponavljam: '**Uzmete i jedite, to je Moje tijelo, uzmete i pijte, to je Moja krv...**' I uvijek iznova vam se obraćam i tražim jedino da Me poslušate, da dakle uzmete Večere koju Sam Ja Osobno pripremio za Moje goste koji su se odazvali Mom pozivu... I ako ste voljni za to da vam se Ja obratim, onda svugdje i možete primiti Moju Riječ, jer baš ta vaša volja određuje kvalitetu duhovnih sadržaja koji se ulijevaju u vaše srce, pošto se tada svakom pojedincu Ja Sâm obraćam i on/a tada prihvaća samo ono što sad/tad prima kao Moju Riječ... Shvatite da je sâm čovjekovo htijenje/težnja ono što ga štiti od prihvaćanja krivih duhovnih sadržaja, pa čak i ako je diktirano od propovjednika koji su još neprobuđenog duha i koji propovjedaju samo formalno... Jer Ja Sâm ću blagosloviti slušatelja i podariti mu čistu spoznaju, žudi li on za pravom hranom za svoju dušu. A ako se Ja Sâm mogu obraćati ljudima, onda će oni uistinu jesti Moje tijelo i piti Moju krv, pošto oni tada čuju Riječ iz visine, putem jednog od Mene odabranog sluga, koji omogućava da Ja Sâm kroz njega govorim, koji od Mene prima najčišću istinu i koju tada može dirigitirati/provoditi dalje... Ja sve pozivam sudjelovati u Večeri, koju Ja Sâm za vas spremam pošto znam što trebaju vaše duše kako bi sazrele, i pošto poznajem stupanj zrelosti svakog pojedinog čovjeka. I kad/ako netko želi iz Mojih ruku primiti pravi nebeski kruh, vodu života, onda će je neograničeno i dobiti, i duša će mu i ostvariti cilj i postići savršenstvo/ostvarenje/potpunost. AMEN

Bertha Dudde, br. 8325, 9 Studeni 1962

ISTINSKE BOŽJE SLUGE... USTANOVLJENE RIJEČI... **DJELOVANJE DUHA (Mark 16:15; Luka 22:19)**

Vi, koji vjerujete u Mene i djelovanje Moga duha u vama, primete od Mene izvanredno/rijetko znanje... I to vas znanje obavezuje komunicirati sa vašim bližnjima, jer vi ga ne primete samo za sebe, vi samo djelujete kao posrednici između Mene i ljudi kojima se ne mogu obratiti direktno ali koji hitno/nužno trebaju istinsku/vjernu informaciju kako bi bili u stanju ispuniti njihov zemaljski zadatak. Njihova volja da se približe njihovom Bogu i Stvoritelju ponovno treba biti stimulirana, i prema tome oni moraju biti prosvjetljeni u

svezi Mene i njihovog odnosa sa njihovim Bogom i Stvoriteljem... Oni znaju o Mojoj volji i njihovom zadatku na Zemlji... Jedino onda ih se može smatrati odgovornima u svezi toga da li i kako iskorištavaju njihov zemaljski život. Oni također moraju biti informirani o procesu povratka kroz kojeg sami prolaze i razlozima na kojima je ovaj utemeljen... Jer svo ovo znanje može pomoći ljudima reflektirati o njima samima i dati njihovom trenutno čisto svjetovnom stavu duhovnu perspektivu tako da njihovo hodočašće preko ove zemlje neće ostati neuspješno već će rezultirati u njihovom povratku k Meni i najvišem blaženstvu, kao što im je bilo određeno na samom početku.

Ovaj zadatak distribucije znanja koje vam je prenijeto odgore je vaš najvažniji zadatak, vršenje kojeg može voditi do ogromnih blagoslova... Ja Osobno ću podržati svaki zadatak kojeg poduzmete namjesto Mene, jer rezultat bi mogao biti da ću povratiti bezbrojne spašene duše koje Mi Moj neprijatelj Mora vratiti ako je to njihova vlastita volja. I onda će te duše kompletirati proces razvoja koji je već trajao jedno beskonačno dugo vrijeme... ali koji ponovno može biti produžen za beskonačno dugo vrijeme ako ljudsko biće zakaže na Zemlji... Ja vam prenosim, Moji glasnici svjetla, takvo sveobuhvatno znanje kako bi vam omogućio donijeti puno svjetla u duhovnu tamu... I vaši bližnji jedino trebaju otvoriti njihova srca i uši kako bi sudjelovali u većem od najvećeg bogatstva milosti kojeg je vama dozvoljeno objelodaniti pošto Mi želite služiti. Vi jedino uvijek trebate podjeljivati nebeski kruh i vodu života, iscjeliteljsku snagu koja je istinsko vino za vaše duše... Onda ćete biti Moji istinski učenici kojima Sam dao instrukciju baš kao što Sam je dao Mojim prvim učenicima kada Sam sa njima blagovao Posljednju Večeru. Iako Sam im uručio hranu za tijelo oni su unatoč tome znali da Moja instrukcija znači podjeljivanje duhovne hrane... oni su znali da su ih Moje riječi pozivale na učiteljsku službu, da trebaju odnijeti Moje Evanđelje u svijet (**Mark 16:15**), da trebaju hraniti duše njihovih bližnjih ljudskih bića sa Mojom Riječju koju su primili od Mene i nastavljaju primati kroz djelovanje Mojeg duha unutar njih...

Tako Sam Ja pozvao te učenike i podučio ih da pođu u svijet (**Mark 16:15**)... ali ta poduka je podrazumijevala da oni najprije prime od Mene kruh sa neba, vodu života, jer oni su trebali predati dalje Božanske darove a ne ljudske ideje koje ne nose dobrobiti za dušu. Stoga, sve dok su ti proglašivači Moje riječi i njihovi nasljednici bili pozvani naučavati kroz djelovanje Moga duha unutar njih, oni su bili Moji predstavnici, Moji učenici, i prema tome nasljednici Mojih prvih učenika koji su od Mene primili istinsko Evanđelje... I svatko sebe može smatrati Mojim učenikom, nasljednikom prvih učenika koje Sam pozvao u učiteljsku službu... u kojem Moj duh djeluje tako da je on iznutra uveden u sveobuhvatno znanje koje se ne može naučiti/dobiti intelektualnim

putem... I čak tradicionalno prihvaćeno znanje najprije potražuje djelovanje Moga duha u proglašivaču tako da on može potpuno razumjeti to duhovno znanje i predati ga dalje na način da će ono imati uistinu blagotvoran učinak na one koji se podučavaju...

Jedino duhovno probuđeni proglašivač Moje Riječi je istinski nasljednik Mojih učenika... a ne oni propovjednici koji su sami od toga odlučili napraviti njihovu karijeru i koji vjeruju kako mogu akademski steći znanje sa kojom onda žele raditi u Mojem vinogradu... Ti radnici su nepogodni jer oni trebaju čekati dok ih Ja Osobno ne pozovem, prije toga oni ne mogu raditi valjano u Mojem vinogradu pošto Ja Osobno želim djelovati kroz Moj duh u onima koji su aktivni za Mene i Moje kraljevstvo. A niti taj poziv može doći od bližnjih ljudskih bića, od nekog tko je, zauzvrat, također (pre)uzeo svoju službu bez unutarnjeg poziva, kojeg su 'slugom Božjim' također učinili njegovi bližnji... Ova učiteljska služba nosi toliko puno odgovornosti da je za nju uistinu potrebna kvalifikacija i ljudska volja ili ljudsko djelovanje nikad ne mogu biti dovoljni da bi podijelili (u smislu 'prenijeli na nekoga') takvu službu... Ja Osobno Sam sišao na Zemlju kako bi čovječanstvu donio Moju Riječ, znanje koje korespondira sa istinom, koje podaruje potpuno prosvjetljenje i vraća osobu u stanje realizacije koje je bilo njegov udio prije njegova otpadništva od Boga... Ja Osobno Sam tu Riječ donio ljudima i... pošto Sam bio u stanju ostati samo jedan ograničeni vremenski period na Zemlji... odabrao sam prikladne posude za Sebe koje Sam ispunio sa prilivom Mojeg duha, koje Sam Osobno podučio... pošto su živjeli život ljubavi... kojima Sam također obećao djelovanje Mojeg duha dok izvršavaju Moje instrukcije...

A vi ljudi znate da zbog ljudske slobodne volje najčišća istina može biti pokvarena ako više ne postoje uvjeti koji dozvoljavaju djelovanje Mojeg duha... Da li stvarno vjerujete kako su svi ljudi koji tvrde kako su Moji 'predstavници na Zemlji', koji tvrde kako su nasljednici Mojih prvih učenika, prikazivali preduvjete koji su omogućavali djelovanje Mojeg duha? I na taj način čista istina više nije bila garantirana, jer čovjek koji sebe nije oblikovao u posudu za Moj duh može sa lakoćom biti pod utjecajem Mojeg neprijatelja, čija je jedina namjera uvijek potkopati Moju čistu istinu... To je razlog zašto su bezbrojna obmanjujuća učenja bila u stanju sebe braniti (isto tako, 'učvrstiti se') bez da su od njih bila prepoznata kao takva... Jer gdje god Moj duh još nije sposoban djelovati tamo prevladava tama, jer jedino Moj duh pali svjetlo u ljudskom biću, jer Moja je duhovna iskra ljubav, a ljubav je također svjetlo i snaga...

Kako se Božanska iskra ljubavi u ljudskom biću... iskra Božjeg duha... ujedini sa vječnim Ocem-Duhom blistavo svjetlo treba zasjati kojeg ni jedna greška ne može podnijeti, pošto će biti izložena i pobijena od strane istine od Mene, Koji ću uvijek jedino podržati čistu istinu i učiniti ju dostupnu vama ljudima... Shvatite kako je to bilo istinsko značenje Moje posljednje Večere sa Mojim učenicima, kako su oni na taj način primili poduku donijeti čistu istinu ljudima i istovremeno spomenuti Moje djelo Spasenja i Moju ljudsku manifestaciju u Isusu, stoga Sam rekao: 'Činite ovo u sijećanju na Mene' (Luka 22:19)... Jer jedino proglašavajući čisto Evanđelje je bilo također moguće opskrbiti ljude sa znanjem o Mojem djelu Spasenja... A pošto je to znanje izvanredno važno Ja Sam ga spomenuo sa Riječima iznad, jer svi ljudi koji žele postati blaženi Me se trebaju sjetiti... Ali sve dok su baš ove 'ustanovljene' Riječi krivo shvaćene i povezane sa potpuno mrtvom/bezosjećajnom akcijom u ljudima je i dalje vrlo duboka tama... I to je razlog zašto Ja sada podučavam Moje posljednje učenike ponovno da nose Moju Riječ u svijet, čistu istinu koju Sam im bio sposoban prenijeti kroz Moj duh 'koji učinkovito djeluje također u vama koji vjerujete' (Efežanima 1:19).
AMEN

III. SVETA VEČERA SADRŽAVA, UNIVERZALNO I POJEDINAČNO GLEDANO, SVE STVARI CRKVE I SVE STVARI NEBA.

711. Bilo je ukazano u prethodnom članku ([ovo se odnosi na knjigu 'Istinska Kršćanska Religija'](#); [vidi tematsku knjižicu br. 20](#)), da je Gospod Osobno u Svetoj Večeri, da su 'tijelo i kruh' Gospod s obzirom na Božansko Dobro Ljubavi, a da su 'krv i vino' Gospod s obzirom na Božansku Istinu Mudrosti. Na taj način Sveta Večera uključuje tri univerzalne stvari, naime, Gospoda, Njegovo Božansko Dobro i Njegovu Božansku Istinu. Pošto dakle Sveta Večera uključuje i sadržava ovo troje, slijedi da ona također uključuje i sadržava univerzalne stvari neba i crkve. A budući da sve pojedinačne stvari ovise o univerzalnim, baš kao što sadržaji ovise o njihovim spremnicima, slijedi također da Sveta Večera uključuje i sadržava sve pojedinačne stvari neba i Crkve. Kako su Božansko Dobro i Božanska Istina, obadvoje od Gospoda i obadvoje Gospod, ono što je naznačeno Njegovim 'tijelom i krvlju' i

također 'kruhom i vinom', očigledno je kao primarna posljedica da Sveta Večera sadržava, i univerzalno i pojedinačno, sve stvari neba i Crkve.

712. Također je poznato da postoje tri suštinske stvari Crkve, naime, Bog, dobročinstvo i vjera, i da se sve stvari Crkve odnose prema ove tri, kao prema njihovim univerzalnostima. Ove tri su iste kao one upravo spomenute, jer Bog je u Svetoj Večeri Gospod, dobročinstvo je Božansko Dobro, a vjera je Božanska Istina. Što je dobročinstvo nego dobro koje čovjek čini od Gospoda? A što je vjera nego istina u koju čovjek vjeruje od Gospoda? Otud je da su u čovjeku, s obzirom na njegovo unutarnje, tri suštinske stvari, naime, duša ili um, volja i razumijevanje. Ove tri su primatelji univerzalnih stvari koje su upravo spomenute; sama duša ili um je primatelj Gospoda, jer ona živi od Njega; volja je primatelj ljubavi ili dobra, a razumijevanje je primatelj mudrosti ili istine. Prema tome, sve stvari, generalno i pojedinačno, u duši ili umu ne samo da se odnose prema ove tri univerzalne stvari neba i Crkve, već one također i proizlaze iz njih. Ne postoji ništa što proizlazi iz čovjeka što ne uključuje njegov um, volju i razumijevanje; a ako bi on bio lišen ijednog od ova tri, on ne bi bio ništa do nešto neživo. Slično tome, postoje tri suštinske stvari u čovjeku, s obzirom na njegovo vanjsko, prema kojima se sve stvari, generalno i pojedinačno, odnose, i o kojima ovise, naime, tijelo, srce i pluća. Ove tri tjelesne stvari također korespondiraju s tri stvari uma, sâmo tijelo sa dušom ili umom, srce sa voljom, a pluća ili disanje sa razumijevanjem. Da postoji takva korespondencija je bilo ukazano u potpunosti na prijašnjim stranicama. Tako su, dakle, sve stvari u čovjeku, generalno i pojedinačno, i što se tiče univerzalnih i što se tiče pojedinačnih stvari, bile tako formirane da budu primatelji ove tri univerzalne stvari neba i Crkve. To je zbog toga što je čovjek bio stvoren kao slika i naličje Božje, i posljedično tome da može biti u Gospodu i Gospod u njemu.

713. U drugu ruku, postoje tri suprotnosti ovim univerzalnim stvarima, naime, vrag, zlo i neistina. Vrag, pod kojim se misli na pakao, je suprotan Gospodu, zlo dobru, a neistina istini; i ovo troje čine jedno, jer gdje je vrag, tamo su također i zlo i posljedična neistina. Ove tri također sadržavaju, i univerzalno i pojedinačno, sve stvari pakla i također i svijeta; a ove su protivne nebu i Crkvi. Budući da su one protivne, one su, prema tome, u potpunosti razdvojene; ali ipak one se drže povezanima pomoću prekrasne podređenosti cijelog neba paklu, zla dobru, i neistine istini. Ova podređenost je obrađena u Nebu i Paklu (br. 536-544).

714. Da bi se pojedinačne stvari mogle držati zajedno u njihovom redu i povezanosti, nužno je da postoje temeljne univerzalne stvari, po kojima one

postoje i u kojima one opstaju. Također je nužno da pojedinačne stvari trebaju prikazivati njihove univerzalne stvari pomoću određenog stupnja sličnosti; inače bi cjelina bila uništena zajedno sa njezinim dijelovima. Zahvaljujući ovom odnosu je da su sve stvari u svemiru bile sačuvane u njihovom integritetu od prvog dana stvaranja do sadašnjeg vremena, a tako će nastaviti i dalje. Poznato je da se sve stvari u svemiru odnose prema dobru i istini, pošto su sve stvari bile stvorene od strane Boga iz Božanskog Dobra Ljubavi posredstvom Božanske Istine Mudrosti. Uzmite štogod hoćete, životinju, grm ili kamen, i otkrit ćete kako su u njoj upisane, u određenoj vrsti odnosa, ove tri temeljne univerzalne stvari.

715. Pošto su Božansko Dobro i Božanska Istina temeljne univerzalnosti svih stvari neba i Crkve, Melkisedek, koji je predstavljao Gospoda, je pred Abrahamom iznio kruh i vino, i blagoslovio ga. O Melkisedeku je ovako zapisano:

'A Melkisedek, kralj Šalema, iznese kruha i vina (pred Abrahamom). On je bio svećenik Boga Svevišnjega. I blagoslovio ga je.' Postanak 14:18, 19.

Melkisedek je reprezentirao Gospoda, kao što je očigledno iz ovih riječi u Davidu:

'Dovijeka Ti si svećenik po redu Melkisedekovu.' Psalam 110:4.
Da se ove riječi odnose na Gospoda se može vidjeti u Hebrejima:

5:6, 10; 6:20; 7:1, 10, 11, 15, 17, 21.

Melkisedek je iznio kruh i vino pošto ovo dvoje uključuju sve stvari neba i Crkve, i posljedično tome sve stvari koje se odnose na blagoslov, baš poput kruha i vina u Svetoj Večeri.

IV. U SVETOJ VEČERI JE GOSPOD U POTPUNOSTI PRISUTAN, I CIJELO NJEGOVO ISKUPLJENJE.

716. Očigledno je iz Gospodnjih vlastitih riječi kako je On u potpunosti prisutan u Svetoj Večeri, i s obzirom na proslavljeno ljudsko, i s obzirom na Božansko iz kojeg je Ljudsko proizašlo. Da je Njegovo Ljudsko prisutno u Svetoj Večeri je očigledno iz ovih riječi:

'Isus uze kruh... pa ga razlomi, dade Svojim učenicima i reče:... Ovo je tijelo Moje! I uze čašu... i dade im govoreći:... Ovo je krv Moja.' Matej 26; Marko 14; Luka 22;

Ponovo u Ivanu:

'Ja Sam kruh života. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću Ja dati tijelo je Moje... Zaista, zaista, kažem vam:... Tko jede Moje tijelo i pije Moju krv, u Meni ostaje i Ja u njemu... i živjet će vječno.' Ivan 6.

Iz ovih je riječi jasno vidljivo kako je Gospod s obzirom na Njegovo proslavljeno Ljudsko prisutan u Svetoj Večeri. Da je Gospod također u potpunosti prisutan u Svetoj Večeri s obzirom na Njegovo Božansko odakle je Ljudsko proizašlo, je očigledno iz ovog, da je On kruh koji je sišao sa neba, Ivan 6. On je sišao dolje sa neba sa Božanskim, jer rečeno je:

'Riječ je bila s Bogom, i Riječ je bila Bog... Sve stvari su bile stvorene po Njemu... I Riječ je tijelom postala.' Ivan 1:1, 3, 14;

I nadalje iz ovih izjava:

'Da su On i Otac jedno, Ivan 10:30;

'Da su sve Očeve stvari također Njegove, Ivan 3:35, 16:15;

'Da je On u Ocu i da je Otac u Njemu, Ivan 14:10, 11, i na drugim mjestima.

To se nadalje vidi iz ovog razmatranja, da Njegovo Božansko ne može biti više razdvojeno od Njegovog Ljudskog nego duša od tijela. Prema tome, kada je rečeno kako je Gospod s obzirom na Njegovo Ljudsko u potpunosti prisutan u Svetoj Večeri, slijedi kako je Božansko, odakle je Ljudsko proizašlo, također prisutno u isto vrijeme. Zatim, pošto 'tijelo' Gospodnje predstavlja Božansko Dobro Njegove Ljubavi, a Njegova 'krv' Božansku Istinu Njegove Mudrosti, očigledno je kako je Gospod, i s obzirom na Njegovo Božansko i s obzirom na Njegovo Božansko Ljudsko, u potpunosti prisutan u Svetoj Večeri; i posljedično tome je ona duhovni obrok.

717. Iz upravo rečenog slijedi kako je cijelo Gospodnje Iskupljenje u Svetoj Večeri; jer gdje je Gospod u potpunosti prisutan, tamo je također Njegovo

cijelo Iskupljenje. Jer On je s obzirom na Njegovo Ljudsko Iskupitelj, i posljedično tome je On također sâmo Iskupljenje; i gdje je On u potpunosti prisutan, ništa od Iskupljenja ne može biti odsutno. Na račun toga, svi koji na dostojan način pristupaju Svetoj Večeri postaju Njegovi iskupljenici. Pošto Iskupljenje znači izbavljenje od pakla, sjedinjenje sa Gospodom, i spasenje, što su predmeti koji su kasnije obrađeni u ovom poglavlju, a potpunije u poglavlju o Iskupljenju, stoga, te su dobrobiti dane čovjeku u Svetoj Večeri; ne zaista u stupnju kako to Gospod želi, jer iz Njegove Božanske Ljubavi ih On želi dati svima, nego u stupnju u kojem ih čovjek prima; i onaj koji prima je iskupljen sukladno njegovom primanju. Otud je očigledno kako rezultati i dobrobiti Gospodnjeg Iskupljenja dolaze onima koji na dostojan način prilaze Svetoj Večeri.

718. Svaki čovjek zdrava razuma ima sposobnost primanja mudrosti od Gospoda; to jest, stjecanja do u vječnost mnogih istina od kojih je mudrost formirana. On također ima i sposobnost primanja ljubavi; to jest, rađanja, isto tako do vječnosti, dobrih plodova od kojih je formirana ljubav. Ovo neprestano povećanje dobra, i otud ljubavi, i također istine, i otud mudrosti, je podareno anđelima, i također ljudima koji postaju anđeli; a kako je Gospod sâma Ljubav i sâma Mudrost, slijedi kako čovjek ima kapacitet sebe sjediniti sa Gospodom, i Gospoda sa samim sobom, zauvijek. Usprkos tome, budući da je čovjek konačan, Gospodnje Božansko ne može biti sjedinjeno sa njime, već jedino pripojeno; kao što je, na primjer, nemoguće sunčevim svjetlosnim valovima sjediniti se sa okom, i zvučnim valovima sjediniti se sa uhom; ovi jedino mogu biti pripojeni, i na taj način su gledanje i slušanje omogućeni. Čovjek nije život u sebi, kao što je to Gospod čak s obzirom na Njegovo Ljudsko, Ivan 5:26; već je čovjek primatelj života, a sâm život je jedino pripojen čovjeku, ne sjedinjen sa njime. Ova opažanja su bila nadodana da bi čitatelj mogao razumjeti kako su Gospod, i Njegovo cijelo Iskupljenje, u potpunosti prisutni u Svetoj Večeri.

V. GOSPOD JE PRISUTAN I OTVARA NEBO ONIMA KOJI DOSTOJNO PRISTUPAJU SVETOJ VEČERI; I ON JE TAKOĐER PRISUTAN SA ONIMA KOJI JOJ PRISTUPAJU NEDOSTOJNO, ALI NJIMA NE OTVARA NEBO; POSLJEDIČNO TOME, KAO ŠTO JE KRŠTENJE UVOĐENJE U CRKVI, TAKO JE SVETA VEČERA UVOĐENJE U NEBO.

719. Tko su oni koji dostojno prilaze Svetoj Večeri je ukazano u dva članka koji slijede, i istovremeno, putem kontrasta, tko su oni koji joj pristupaju na nedostojan način. Gospod je prisutan i sa dostojnima i nedostojnima, pošto je

On sveprisutan i na nebu i u paklu, i također u svijetu, tako s zlim baš kao i sa dobrim ljudima. Ali sa dobrima, to jest, preporođenima, On je prisutan i s obzirom na univerzalne i s obzirom na pojedinačne stvari; jer Gospod je u njima, i oni su u Gospodu; a gdje je On, tamo je nebo. Nebo također sačinjava tijelo Gospodnje; prema tome biti u Njegovom tijelu, je istovremeno biti u nebu.

[2] Prisustvo Gospodnje, međutim, sa onima koji nedostojno pristupaju je Njegovo univerzalno ali ne Njegovo pojedinačno prisustvo; ili, što je isto, to je izvanjsko ali ne i unutarnje prisustvo. Gospodnje univerzalno i pojedinačno prisustvo čini da čovjek živi kao čovjek, i da uživa sposobnost saznavanja, razumijevanja, te racionalnog govora iz razumijevanja. Jer čovjek je rođen za nebo, i, prema tome, je također duhovan; a ne poput zvijeri, samo prirodan. On također uživa sposobnost htijenja i činjenja štogod njegovo razumijevanje može znati, razumijeti, i posljedično tome racionalno izraziti. Ali ako volja odbija priznati istinski racionalne stvari razumijevanja, a ove su također iznutra duhovne, čovjek onda postaje izvanjski.

[3] Sa onima, stoga, koji jedino razumiju što je istinito i dobro, Gospodnje prisustvo je univerzalno i vanjsko; ali sa onima koji također žele i čine što je istinito i dobro, ono je i univerzalno i pojedinačno, to jest, i unutarnje i vanjsko. Oni koji jedino razumiju i govore o istini i dobru, su poput ludih djevica, koje su imale svjetiljke ali ne i ulja; dok su oni koji ne samo što razumiju i govore o istini i dobru, već ih također žele i čine, poput mudrih djevica koje su bile primljene na vjenčanje, dok su druge stajale napolju i kucale, ali nisu bile primljene, Matej 25:1-12. Iz ovog je očigledno da je Gospod prisutan i otvara nebo onima koji dostojno pristupaju Svetoj Večeri; i da je On također prisutan sa onima koji joj pristupaju na nedostojan način, ali im ne otvara nebo.

720. Ipak ne smije se pretpostaviti kako Gospod zatvara nebo pred onima koji joj pristupaju na nedostojan način; ovo On ne čini ni jednom čovjeku. Činjenica je, da čovjek sam sebi zatvara nebo, odbacivanjem vjere i zlim životom. Usprkos tome, on se neprestano održava u mogućnosti pokajanja i obraćenja; jer Gospod je neprestano prisutan, i željan biti primljen, jer On kaže:

‘Ja stojim na vratima i kucam; ako ijedan čovjek čuje Moj glas, i otvori vrata, Ja ću ući k njemu, i večerati sa njime, i on sa Mnom.’
Otkrovenje 3:20.

Krivnja, prema tome, počiva na čovjeku, ako on ne otvori vrata.

721. Bilo je ukazano u poglavlju o Krštenju kako je ono uvođenje u Crkvu; a očigledno je iz upravo rečenog, ako se jasno razumije, da je Sveta Večera uvođenje u nebo. Ova dva sakramenta su poput kapija vječnog života. Krštenje je prva kapija, kroz koju je svaki Kršćanin primljen i uveden u ono što Crkva naučava iz Riječi o budućem životu; a svo to učenje je sredstvo pomoću kojeg se čovjek može pripremiti i voditi do neba. Druga kapija je Sveta Večera, kroz koju svatko tko je sebi dozvolio biti pripremljen i vođen od strane Gospoda, biva primljen i uveden u nebo; ne postoje druge univerzalne kapije.

Ova dva sakramenta se mogu usporediti sa naobrazbom i krunidbom princa prijestolonasljednika. On je najprije uveden u znanje o vještini rukovođenja, i onda je okrunjen i preuzima na sebe rukovođenje. Oni se također mogu usporediti sa onime što se događa sa nasljednikom velikog posjeda. On najprije uči i prolazi trening u onome što se odnosi prema pravilnom raspolaganju sa imanjem i bogatstvom, i nakon toga dolazi u njihov posjed i rukovanje. Oni se mogu usporediti također sa izgradnjom kuće, i useljnjem u nju; i sa čovjekovom podukom od rođenja do doba kada može primjenjivati svoje vlastito pravo i prosudbu, i sa njegovim naknadnim racionalnim i duhovnim životom. Jedan period mora prethoditi prije nego se drugi može postići, jer potonji nije moguć bez prijašnjeg. Ovi primjeri mogu služiti da bi ilustrirali kako su Krštenje i Sveta Večera poput dvije kapije, kroz koje je čovjek uveden u vječan život. Prva kapija vodi do ravnice koju on mora preći, a druga je cilj gdje je nagrada prema kojoj je on usmjerio kurs svojeg putovanja. Jer pobjednički vijenac se ne daje sve dok borba ne završi, niti nagrada dok natjecanje nije bilo odlučeno.

VI. ONI DOSTOJNO PRISTUPAJU SVETOJ VEČERI KOJI IMAJU VJERU U GOSPODA I DOBROČINSTVO PREMA BLIŽNJEMU; STOGA ONI KOJI SU PREPOROĐENI.

722. Svaki Kršćanin koji proučava Riječ zna, priznaje i percipira da su Bog, dobročinstvo i vjera tri univerzalne stvari Crkve, pošto su one univerzalna sredstva spasenja. Sam razum, ako u njemu ima išta duhovnoga, naučava da Bog mora biti priznat kako bi čovjek mogao imati religiju i bilo što od Crkve u sebi. Prema tome, tko god dolazi na Svetu Večeru i ne priznaje Boga, on ju oskvrnjuje; jer on sa svojim očima vidi kruh i vino, i kuša ih sa svojim jezikom, ali u njegovom umu se misli, 'Ovo nije ništa drugo nego beskorisna ceremonija. Kako se kruh i vino mogu razlikovati od istih na mome stolui? Ipak ja to činim, da ne bi bio optužen od strane svećenstva, i onda od strane običnih ljudi, za sramotan zločin kako sam ateista.

[2] Nakon priznavanja Boga, dobročinstvo je drugo sredstvo pomoću kojeg čovjek dostojno pristupa Svetoj Večeri. To je očigledno iz Riječi a također iz podsticanja koja se čitaju diljem cijelog Kršćanskog svijeta prije samog dolaska (na Svetu Večeru). Jasnije je iz ovog odlomka u Riječi:

'Prva zapovijed i odredba jest, da čovjek treba ljubiti Boga iznad svih stvari, i bližnjega kao sebe samoga.'

Matej 22:34-39; Luka 10:25-28;

A u Pavlu je rečeno:

'Kako postoje tri stvari koje koriste spasenju, a najveća od njih je dobročinstvo.' 1 Korinćanima 13:13.

Također iz ovih odlomaka:

'Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko obožava Boga i vrši li Njegovu volju, toga uslišava.' Ivan 9:31.

'Svako stablo koje ne donosi dobrog ploda se siječe i baca u oganj.'

Matej 7:19, 20; Luka 13:8, 9.

[3] Očigledno je, također, iz podsticanja koja se čitaju diljem cijelog Kršćanskog svijeta prije dolaska na Svetu Večeru; jer u ovima su ljudi svugdje najozbiljnije upozoreni da budu u dobročinstvu putem pomirenja i pokajanja. Ja ću navesti jedino sljedeće riječi iz podsticanja pričesnicima u Crkvi Engleske:

'Način i sredstva uz pomoć kojih se može postati dostojnim sudionikom tog Svetog Stola su, prvo, preispitati vaše živote kao i razgovore u ogledalu Božanskih Zapovijedi, i gdje god primjetite kako ste sagriješili, bilo voljom, riječju ili djelom, tamo se trebate pokajati nad tim svojim grijehom zažaliti, i priznati svoje grijeh Svemogućem Bogu, sa iskrenom idejom da promijenite svoj život; a ako primjetite da vaši grijesi nisu samo protiv Boga, već i protiv vašeg bližnjega, onda se sa njime trebate pomiriti, i biti spremni pružiti nadoknadu kao i zadovoljštinu, i to najviše koliko je to u vašoj moći, za svu štetu i zlo koje ste učinili bilo kome, te istovremeno biti spremni oprostiti drugima koji su protiv vas sagriješili, kako bi i vama Bog mogao oprostiti grijeh; jer u protivnom primanje Svete Priečesti neće učiniti ništa drugo do

povećati vaše prokletstvo. Stoga, ako je itko od vas bogohulnik, ako kleveće ili prezire Njegovu Riječ, ako je preljubnik, ili pak zlonamjerman i zavistan, ili učesnik bilo kojeg drugog teškog grijeha, neka se pokaje zbog svojih grijeha, ili neka ne dolazi pred Sveti Stol, da ne bi nakon uzimanja Svetog Sakramenta vrug ušao u njega, kako je ušao u Judu, te ga napunio sa svim nepravednostima (zloćama), uništavajući mu tako i tijelo i dušu.'

[4] Vjera u Gospoda je treće sredstvo putem kojeg čovjek može dostojno zadobiti dobrobiti Svete Večere, pošto dobročinstvo i vjera čine jedno, poput topline i svjetla u proljeće, sjedinjenjem kojih svako stablo ima nov život. Na isti način svaki čovjek živi od duhovne topline, koja je dobročinstvo, i od duhovnog svjetla, koje je istina vjere. Da to ostvaruje vjera u Gospoda je očigledno iz ovih odlomaka:

'Onaj koji vjeruje u Mene... neće nikad umrijeti, nego će živjeti.'

Ivan 11:25, 26.

'Ovo je volja Očeva, da svaki koji vjeruje u Sina, ima život vječni.'

Ivan 6:40.

'Bog je tako volio svijet da je dao Svoga Jedinorođenog Sina, da tkogod vjeruje u Njega, ima život vječni.' Ivan 3:16.

'Onaj koji vjeruje u Sina ima život vječni, ali onaj koji ne vjeruje u Sina neće vidjeti života; nego gnjev Božji ostaje u njemu.'

Ivan 3:36.

'Mi smo u istini, u Sinu Božjemu, Isusu Kristu. To je Bog istiniti, i vječni život.' 1 Ivanova 5:20.

723. Bilo je ukazano u poglavlju o Ponovnom Formiranju i Preporodu kako je čovjek preporođen pomoću ovo troje, Gospoda, dobročinstva i vjere, koji djeluju kao jedno; i da ukoliko čovjek nije preporođen on ne može doći na nebo. Prema tome, Gospod ne može otvoriti nebo nikome osim preporođenima, i nakon prirodne smrti nijedni drugi nisu primljeni. Pod preporođenima, koji dostojno pristupaju Svetoj Večeri, se misli na one koji su iznutra u ove tri suštinske stvari Crkve i neba, ali ne oni koji su u njima jedino izvanjski; jer potonji ispovijedaju Gospoda ne sa dušom već jedino sa usnama, i vrše dobročinstvo prema bližnjemu ne sa srcem, već jedino izvanjskom službom. Takvi su svi koji čine zlo, u skladu sa riječima Gospodnjim:

'Tada ćete početi govoriti: Pa mi smo s Tobom jeli i pili, po našim Si trgovima naučavao! A On će vam reći: Kažem vam: ne znam odakle ste. Odstupite od Mene, svi zlotvori.'

Luka 13:26, 27.

724. Kao i raniji predmeti, ovo se može ilustrirati uz pomoć različitih poredbi i korespondencija, poput slijedećih. Nitko nije primljen za carev ili kraljev stol, osim onih koji su visokog položaja ili ranga; a čak i ovi, prije njihovog pristupanja, sebe oblače u pristojnu odjeću, i nose svoje prikladne urese, tako da bi bili primljeni na milostiv i povoljan način. Zašto onda ljudi ne bi tako pristupali stolu Gospodnjem, koji je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva, Apokalipsa 17:14, za kojeg su svi pozvani i prizvani? Jedino oni, međutim, koji su duhovno dostojni i koji su obučeni u časnu odjeću, nakon što se ustanu sa stola, bivaju primljeni u nebeske palače, i u tamnošnje radosti. Oni su čašćeni poput prinčeva pošto su sinovi velikog Kralja; i oni nakon toga svakodnevno sjede sa Abrahamom, Izakom i Jakovom, Matej 8:11, koji predstavljaju Gospoda s obzirom na Božansko Božanstveno, Božansko Duhovno i Božansko Prirodno. To se također može usporediti sa vjenčanjem na zemlji, na kojeg su pozvani jedino rodbina, veze i prijatelji zaručnika i zaručnice. Ako bilo koja druga osoba uđe, ona je doista primljena; ali kako nema mjesta koje joj je određeno za stolom, ona odlazi. Tako isto je sa onima koji su pozvani na vjenčanje Gospoda kao Zaručnika, sa Crkvom kao Zaručnicom. Među njima su oni rođaci, veze i prijatelji, koji svoje porijeklo vuku od Gospoda putem preporoda. Štoviše, nitko na svijetu nije primljen u nečije prijateljstvo ukoliko on nema iskreno povjerenje u njega i voljno mu služi. Takvog a ne druge on uračunava među svoje vlastite, i povjerava mu svoja dobra.

VII. ONI KOJI DOSTOJNO PRISTUPAJU SVETOJ VEČERI SU U GOSPODU, I ON U NJIMA; POSLJEDIČNO TOME, SJEDINJENJE SA GOSPODOM JE OSTVARENO POSREDSTVOM SVETE VEČERE.

725. Već je bilo ukazano u nekoliko poglavlja da Svetoj Večeri dostojno pristupaju oni koji su u vjeri u Gospoda i dobročinstvu prema bližnjemu; da istine vjere uzrokuju Gospodnje prisustvo; a da dobra dobročinstva zajedno sa vjerom, donose sjedinjenje. Slijedi, prema tome, da su oni koji dostojno pristupaju Svetoj Večeri sjedinjeni sa Gospodom; a oni koji su sjedinjeni sa

Gospodom su u Njemu, i On je u njima. Da se ovo događa sa onima koji dostojno pristupaju, Gospod Osobno naučava u Ivanu, u ovim riječima:

'Tko jede Moje tijelo i pije Moju krv, u Meni ostaje i Ja u njemu.'
Ivan 6:56.

Da je to sjedinjenje sa Gospodom, On također naučava na drugom mjestu u istom Evandelju:

'Ostanite u Meni i Ja u vama... Tko ostaje u Meni i Ja u njemu, taj donosi mnogo roda.' Ivan 15:4, 5.

Biti sjedinjen sa Gospodom je isto što i biti među onima koji su u Njegovom tijelu; a Njegovo tijelo čine oni koji vjeruju u Njega, i vrše Njegovu volju. Njegova volja je prakticiranje dobročinstva u skladu sa istinama vjere.

726. Vječni život i spasenje nije moguće postići bez sjedinjenja sa Gospodom, pošto je On vječni život i spasenje. Da je on vječni život je jasno vidljivo iz odlomaka u Riječi, kao recimo iz ovog u Ivanu:

'Isus Krist je Bog Istiniti i život vječni.' 1 Ivanova 5:20.

Da je On spasenje je jednako tako očigledno, pošto su spasenje i vječni život jedno. Njegovo ime 'Isus' također predstavlja spasenje; i stoga se On, diljem cijelog Kršćanskog svijeta, naziva Spasiteljem. Usprkos tome, jedino oni dostojno pristupaju Svetoj Večeri koji su unutarnje sjedinjeni sa Gospodom. Oni su unutarnje sjedinjeni sa Gospodom koji su preporođeni; a koji su preporođeni je bilo ukazano u poglavlju o Ponovnom Formiranju i Preporodu.

Ima mnogih, doista, koji ispovijedaju Gospoda, i koji čine dobro bližnjemu; ali ukoliko oni ne djeluju iz ljubavi prema bližnjemu i iz vjere u Gospoda, oni nisu preporođeni. Jer oni čine dobro bližnjemu jedino iz razloga koji u obzir uzimaju svijet i njih same, a ne bližnjega kao bližnjega. Njihova djela su samo prirodna i unutarnje lišena ičeg duhovnog, pošto oni jedino sa usnama ispovijedaju Gospoda, od Koga su njihova srca jako daleko. Sâma ljubav prema bližnjemu i sâma vjera su od Gospoda jedino; i obadvoje su dani čovjeku kada iz svoje slobodne volje čini dobro bližnjemu na prirodnom polju, vjeruje u istine racionalno, i gleda u Gospoda, čineći ove tri stvari pošto su zapovjedbene u Riječi. Onda Gospod usađuje dobročinstvo i vjeru unutarnje u njega, i obadvoje čini duhovnima. Tako Gospod sjedinjuje čovjeka sa Sobom, a čovjek sjedinjuje sebe sa Gospodom; jer sjedinjenja ne može biti ako nije uzajamno. Sve to, međutim, je bilo u potpunosti ukazano u poglavljima o Dobročinstvu i Vjeri, Slobodnoj Volji i Preporodu.

727. Uočilo se kako su intimna prijateljstva i združivanja u svijetu promaknuta pomoću pozivnica za sudjelovanje u objedu za nečijim stolom; jer na taj način osoba koja poziva ima u vidu takav neki cilj koji promovira slaganje ili prijateljstvo. Puno veća svrha se poslužuje kada su pozivi prošireni na duhovne ciljeve. Gozbe u drevnim Crkvama su bile gozbe dobročinstva, a iste takve su bile i u primitivnoj Kršćanskoj Crkvi. U tim prilikama su gosti jedni druge ohrabivali da sa iskrenošću srca nastave obožavati Gospoda. Zajedničko objedovanje prinosa u Šatoru od strane Djece Izraela je predstavljalo jednodušnost u obožavanju Jehove; i, prema tome, meso koje se jelo se nazivalo svetim, pošto je bilo dio prinosa, Jeremija 11:5; Hagaj 2:12; i na mnogim drugim mjestima. Zašto, onda, kruh i vino ne bi bili nazvani svetima, čak i pashalno meso, za Večerom Gospodnjom, koji je Sebe ponudio za grijeh cijelog svijeta?

[2] Štoviše, sjedinjenje sa Gospodom posredstvom Svete Večere se može ilustrirati pomoću veza između nekoliko obitelji koje svoje porijeklo vuku od zajedničkog pretka. Od njega dolaze oni koji su povezani krvnom vezom, i, po njihovom redu, srodstvom i vezama, i svi oni izvode nešto iz prvobitnog koljena. Oni na taj način ne nasljeđuju zbilja tijelo i krv; ali oni dobijaju od tijela i krvi dušu, i posljedično tome naklonost k sličnim stvarima pomoću kojih je ostvareno sjedinjenje. Samo ovo sjedinjenje se generalno pokazuje na njihovim licima baš kao i u njihovim običajima; i, prema tome, oni se nazivaju jednim tijelom, kao u Postanku, 29:14; 37:27; 2 Samuelu 5:1; 19:12, 13; i na drugim mjestima.

[3] Slično je po pitanju sjedinjenja sa Gospodom, koji je Otac svih vjernih i blaženih. Sjedinjenje sa Njime je ostvareno posredstvom ljubavi i vjere, a putem ovih se dvoje tako sjedinjenih nazivaju jednim tijelom. Prema tome, Gospod je rekao:

‘Onaj koji jede Moje tijelo, i pije Moju krv boravi u Meni, i Ja u njemu.’ Ivan 6:56.

Svatko vidi kako kruh i vino to ne ostvaruju, nego dobro ljubavi, koje je naznačeno ‘kruhom’, i istina vjere, koja je naznačena ‘vinom’, koji su Gospodnji vlastiti, iz Koga jedinog oni proizlaze i bivaju komunicirani. Svo je sjedinjenje, štoviše, ostvareno pomoću ljubavi, a ljubav nije ljubav bez povjerenja. Oni koji vjeruju kako je kruh tijelo, a vino krv, i koji ne mogu uzdignuti njihovu misao iza ovoga mogu ostati u njihovom vjerovanju. Oni bi, međutim, trebali, također vjerovati kako je tamo prisutno nešto najsvetije što ostvaruje sjedinjenje sa Gospodom; i da je to dodijeljeno čovjeku i pripojeno mu kao njegovo vlastito, iako to neprestano ostaje Gospodnje.

VIII. ONIMA KOJI JOJ DOSTOJNO PRISTUPAJU, SVETA VEČERA JE KAO POTPIS I PEČAT KAKO SU ONI SINOVI BOŽJI.

728. Onima koji joj dostojno pristupaju, Sveta Večera je potpis i pečat da su oni sinovi Božji, pošto je, kao što je bilo rečeno iznad, Gospod onda prisutan, i uvodi u nebo one koji su rođeni od Njega, to jest, one koji su preporođeni. Sveta Večera to ostvaruje, pošto je Gospod onda prisutan čak s obzirom na Njegovo Ljudsko; jer bilo je ukazano iznad kako je Gospod, i cijelo Njegovo iskupljenje, u potpunosti prisutan u Svetoj Večeri. Prema tome, On kaže o kruhu, 'Ovo je moje tijelo,' a o vinu, 'Ovo je moja krv.' On posljedično tome u tim vremenima njih prima u Svoje tijelo, koje je formirano od neba i Crkve.

Kada je čovjek bio preporođen, Gospod je doista prisutan, i priprema ga za nebo pomoću Svojeg Božanskog Djelovanja. Međutim, kako bi on doista mogao ući, on mora sebe stvarno predstaviti Gospodu; a kako Gospod sebe u stvari predstavlja čovjeku, čovjek Ga također mora primiti, ne doista kakav je On dok visi na križu, nego kakav je sada u Svom proslavljenom Ljudskom, u kojem je On prisutan. Tijelo ovog je Božansko Dobro, a njegova krv Božanska Istina, koji su dani čovjeku; a putem ovih je on preporođen, i u Gospodu je i Gospod u njemu; jer kao što je bilo ukazano iznad, jedenje na Svetoj Večeri je duhovno jedenje. Iz pravilnog primanja ovih stvari je očigledno da je Sveta Večera potpis i pečat da su oni koji dostojno pristupaju sinovi Božji.

729. Oni, međutim, koji umru kao nedonoščad ili u ranom djetinstvu, i time ne pristignu do takvog doba da mogu dostojno pristupati Svetoj Večeri, su uvedeni u nebo od strane Gospoda kroz Krštenje; jer kao što je bilo ukazano u poglavlju o Krštenju, 'Krštenje je uvođenje u Kršćansku Crkvu, i istovremeno uvrštenje među Kršćane u duhovnom svijetu.' Dakle Crkva i nebo u duhovnom svijetu su jedno; i prema tome, za one koji su tamo, uvođenje u Crkvu je također uvođenje u nebo. Kako su oni koji umru kao nedonoščad ili mala djeca podučavani pod rukovodstvom Gospoda, oni neprestano napreduju u preporodu i postaju Njegovi sinovi, jer oni ne poznaju ni jednog drugog Oca.

Nedonoščad i mala djeca, koji su rođeni izvan Kršćanske Crkve, su, nakon što su primili vjeru u Gospoda, uvedeni drugim sredstvima osim Krštenja u nebo i određeni onima njihove religije; ali oni se ne miješaju sa onima koji su u Kršćanskom nebu. Doista, svi narodi kroz cijeli svijet mogu biti spašeni, ako priznaju Boga i žive ispravno; jer Gospod ih je Iskupio svih; a kako je svaki čovjek rođen duhovan, on time ima sposobnost primanja dara iskupljenja. Oni koji primaju Gospoda, to jest, koji imaju vjeru u Njega, i nisu u zlu života, se nazivaju:

'Sinovima Božjim' i **'rođenima od Boga.'** Ivan 1:12, 13; 11:52; i **'sinovima Kraljevstva,'** Matej 13:38; i također **'baštinicima,'** Matej 19:29; 25:34;

Učenici Gospodnji se također nazivaju **'djecom.'** Ivan 13:33; a isto tako i svi anđeli, Job 1:6; 2:1.

730. Sveta Večera je poput saveza, koji je potvrđen nakon što su određeni članci, a on konačno potpisan i zapečaćen. Da je krv Gospodnja savez On Sam naučava; jer kada je uzeo pehar i dao ga Svojim učenicima, On je rekao:

'Pijte iz nje svi; Jer Ovo je Moja krv novog Saveza.'

Matej 26:27, 28; Marko 14:24; Luka 22:20.

Novi Testament je novi savez; prema tome, Riječ zapisana od strane proroka prije dolaska Gospodnjeg se naziva Starim Testamentom i Savezom, a Riječ zapisana od strane evanđelista i apostola nakon Njegovog dolaska se naziva Novim Testamentom, to jest, Novim Savezom. Da je Božanska Istina Riječi naznačena 'krvlju', i isto tako 'vinom' u Svetoj Večeri, se može vidjeti iznad u članku 2, br. 706, 708. Dakle, Riječ je sâm savez kojeg je Gospod napravio sa čovjekom, i čovjek sa Gospodom. Jer Gospod je sišao kao Riječ, to jest, kao Božanska Istina; a kako je ova Njegova krv, prema tome, u Izraelskoj Crkvi, koja je reprezentirala Kršćansku Crkvu, krv se nazivala:

'krv saveza,' Izlazak 24:8; Zaharija 9:11; a Gospod **'savezom ljudima.'** Izaija 42:6; 49:8; Jeremija 31:31-34; Psalam 111:9.

To je, štoviše, sasvim u skladu sa redom koji se prati u svijetu da savez, da bi bio siguran i da bi vezivao, treba biti potpisan i zapečaćen, nakon što su uvjeti bili valjano razmotreni. Što je punomoć, ili volja, bez pečata. Što je sučeva odluka ukoliko njegovo mišljenje nije zapisano i potpisano da bi moglo biti potvrđeno? Što je visoki položaj u kraljevstvu, bez garancije? Što je promocija na bilo koju poziciju, bez potvrđne bilješke? Što je posjedovanje kuće, bez kupoprodajnog ugovora, ili sporazumnog ugovora sa vlasnikom? Što vrijedi napredovanje prema bilo kojem cilju, ili trka prema bilo kojem odredištu za nagradu, ako nema cilja ili odredišta gdje se nagrada može postići, i ako valjani službenik nije osigurao obećanu nagradu? Ove zadnje stvari su spomenute jedino u obliku ilustracije, kako bi ljudi koji imaju najjednostavniju inteligenciju mogli shvatiti da je Sveta Večera poput potpisa, pečata, značke, ili legalnog dokaza (svjedočanstva), čak i za anđele, da su oni koji joj dostojno

pristupaju sinovi Božji; i, štoviše, da je Sveta Večera, tako reći, ključ do palače na nebu gdje će boraviti zauvijek.

Anđeli otkrivaju istinu u svezi Svete Večere

Nakon ovog je društvo Engleza, kako je želja da postanu mudri gorjela u njima, reklo anđelima: 'Čuli smo različita mišljenja u svezi Svete Večere; molimo vas recite nam što je istina.' Anđeli su odgovorili: 'Istina je da se čovjek, koji gleda u Gospoda i pokaje se, sjedinjuje sa Gospodom pomoću tog najsvetijeg obreda, i uveden je u nebo.' Ali neki su iz društva rekli, 'To je tajna;' a anđeli odgovoriše: 'To jeste tajna, ali ipak se može razumjeti. Kruh i vino ne ostvaruju taj rezultat, niti išta sveto proizlazi iz njih; već postoji međusobna korespondencija između materijalnog kruha i duhovnog kruha, i između materijalnog vina i duhovnog vina. Duhovni kruh je svetost ljubavi, a duhovno vino je svetost vjere, svaki od njih je od Gospoda, i svaki od njih jeste Gospod. Otud postoji sjedinjenje Gospoda sa čovjekom, i čovjeka sa Gospodom; ne doista sa kruhom i vinom, već sa ljubavlju i vjerom čovjeka koji se pokajao; a sjedinjenje sa Gospodom je također uvođenje u nebo.' Nakon što su ih anđeli podučili nešto o korespondenciji, neki su iz društva rekli: 'Sada po prvi puta mi također i ovo možemo razumjeti.' Kako su rekli ovo, gle, plamteće svjetlo je sišlo sa neba sjedinjujući ih sa anđelima, i oni su jedni drugima ukazali svoju ljubav.

E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 621:13'

Bertha Dudde – Autobiografija

Objave ‘Unutarnje Riječi’ dobijam i zapisujem od dana 15 Lipnja 1937 godine. Da bi ispunila želje mnogih svojih prijatelja ja ću vam (ovdje) dati opis svoga zemaljskog života, kratko objašnjenje o onome što sam na duhovan način primila, kao i moje vlastite osjećaje u svezi svega toga.

Rođena sam 1 Travnja 1891 godine u Liegnitzu u Šleziji, današnja Poljska, kao druga kćer jednog umjetničkog slikara. Djetinstvo sam u svom roditeljskom domu uz svojih šestoro sestara proživjela harmonično. Egzistencijalne nevolje sam upoznala vrlo rano. Mojim roditeljima je trebao novac tako da sam svoju sklonost ka šivenju iskoristila ne bi li bila od koristi svojoj obitelji. No i pored toga su roditelji imali novčanih problema, a time i brige, tako da sam se sve do nedavno trudila pomoći svojoj obitelji.

Moji roditelji su bili različitih vjeroispovijesti. Otac je bio Protestant, a majka Katolkinja. Mi djeca smo bili odgajani u Katoličkoj vjeri, ali na nas nitko nije vršio pritisak ili nas pak prisiljavao da slijedimo crkvene običaje/rituale, tako da je kasnije svaki od nas mogao sam za sebe i u potpunoj slobodi odlučivati o svojoj vjerskoj pripadnosti.

Ja osobno (je)sam bila religiozna, ali doktrinu katoličkog sistema nisam mogla prihvatiti, iako sam poštivala crkvu. Jednostavno nisam mogla na van (ili ‘izvani’) zastupati nešto što moja unutrašnja savjest nije prihvaćala sa potpunim uvjerenjem. Tako sam prestala odlaziti u crkvu, od propovijedi sam čula samo malo, i nisam imala nikakvo poznavanje Biblije (ili ‘znanje o Bibliji’). Nisam čitala nikakvu religijsku ili pak naučnu literaturu i nisam se priključila nekoj drugoj (religijskoj) grupi ili religijskoj sekti.

Tko poznaje katolički oblik vjere, zna u kakve sve nevolje/muke zapadne čovjek sa svojom savjesti ako je se želi osloboditi. Ja također toga nisam bila pošteđena. Ali u meni je ostalo pitanje: što i gdje je ono što je ispravno (ili ‘što je Istina, i gdje je čovjek može pronaći?’)?

Često bi dok sam molila Gospodinovu molitvu (‘Oče Naš’) preklinjala **Gospodina** da mi dozvoli pronaći Njegovo Kraljevstvo. Ova molitva se ispunila (ili ‘na ovu molitvu sam dobila odgovor’) 15 Lipnja 1937 godine. **Molila sam se tiho i osluškiivala svoju unutrašnjost – bila sam skroz mirna – u takvom stanju sam se često nalazila, jer me prilikom toga uvijek obuzimao čudesan mir, i misli koje su mi pritom dolazile – u predjelu srca, ne u glavi – su mi pružale utjehu i davale snagu.**

(Tada) još nisam znala da su mi te misli bile 'dane' (ili 'da te misli nisu moje'), sve dok u jednom čudnom/neobičnom snu nisam iskusila/doživjela nešto, što se kasnije ispostavilo/ukazalo kao Istina, što me ponukalo zapisivati te 'misli'.

Tako mi je jednog određenog dana, dok sam osluškivala svoju unutrašnjost, jasno i glasno došao niz reči, koje sam zapisala. To je bila prva poruka koju sam zapisala i ona je započinjala ovako: **'U početku bijaše Riječ! Te Deum (= početna riječ himne 'Te Deum laudamus', tj. 'Tebe Bože slavimo') Stvoritelju Neba i Zemlje!'**

A onda su se pojavile sumnje: 'Da li si to sama od sebe napisala?' – Ukratko, hrvala sam se, molila se i vodila mnoge unutarnje borbe, ali uvijek su riječi iznova nadolazile poput rijeke, poput velikog toka mudrosti pred kojim sam drhtala. – A onda me Sam **Bog** oslobodio sumnji, **On** mi je odgovorio i prepoznala sam **Njega** u Njegovoj Riječi kao našeg **Oca**. Moja vjera je rasla, sumnje su postajale sve manje (ili 'nestajale') a ja sam primala (objave) i zapisivala (ih) svakodnevno.

Sadržaj zapisanog je prevazilazio moje znanje. Izrazi, koje nisam nikad čula, ili pak o njima čitala, čudni pojmovi na stranom jeziku, naučni pojmovi kao i upute su mi nezaustavljivo priticale. A povrh svega ljubavne izjave Oca Nebeskog kakve još nikad nisam čula a koje, na kraju krajeva, daju utočište (duši) i objašnjavaju (ili 'bacaju svjetlo na') sva pitanja o našim životima i smislu našeg postojanja.

Te 'Riječi' mi dolaze (ili 'prijem Riječi se odvija') na slijedeći način: nakon unutarnje (ili 'iskrene') molitve i kratke koncentracije, osluškujem prema unutra (ili 'svoje unutarnje ja'). Tamo se tada javljaju jasno izražene misli/ideje, a riječi, jedna po jedna, jasno teku – uvijek tri ili četiri odjednom, slično radio priopćenju ili meteorološkom izvještaju, i to polako tako da sa lakoćom mogu pratiti i zapisivati jedan dio rečenice za drugim.

Riječi zapisujem stenografski, kao po diktatu, bez da mislima ili konstruktivno sudjelujem u tome. Pritom nisam ni u kakvom stanju transa; osim toga, ja (sama) ne oblikujem (te) rečenice, nego mi riječi na izvjestan način priskaču (jedna po jedna), bez da prilikom pisanja obuhvaćam značenje (ili 'kontekst') zapisanog.

Danima poslije toga, ili čak tjednima, taj stenogram prenosim u čisti zapis, bez da ga prije toga pročitam, riječ po riječ, bez mjenjanja ili 'poboljšavanja' jednog jedinog sloga, a ni u kojem slučaju ne obrađujući smisao rečenog niti ga stilizirajući. Trajanje jednog takvog diktata iznosi oko pola sata. **Izričito bih naglasila da taj proces ne nastaje kao proizvod bilo kakvog pritiska/prisile, niti se događa u ekstatičnom stanju (ili 'niti sam ja za vrijeme tog procesa u ekstatičnom stanju'). Sve se to događa trezveno i jednostavno, bez ikakvog uzbuđenja ili utjecaja moje vlastite volje. U bilo koje doba mogu prekinuti objavu, te je nakon deset sati ili dana usred prekinute rečenice jednostavno nastaviti. Bez da sam ranije mi dano (ili 'diktirano') pročitala, objava mi ponovno biva tečno diktirana u pero.**

Volja mi je dakle oslobođena od bilo kakve prisile – ono šta ja želim je služiti Bogu i činiti ono što Njegova Sveta Volja zahtjeva od mene.

Mogu u svoj istini izjaviti da sam do ove Istine bila 'vođena', i da su mi (svi ti) koncepti (ili 'pojmovi') u potpunosti bili i morali biti strani. Tek godinama poslije sam pronašla potvrdu onog što sam primila, kada sam upoznala zapise štajerskog mistika Jakoba Lorbera. Nemoguće je pojmiti moju radost prilikom čitanja velikih Lorberovih djela, 'Velikog Ivanovog Evanđelja' i 'Isusovog djetinstva'. Tek tada sam (do)znala da je i drugim ljudima bila dana **Gospodinova Riječ**, da je **Bog, Gospodin**, u svim razdobljima/vremenima pričao Svojoj djeci i da će i ubuduće nastaviti pričati, jer beskrajna **Očeva ljubav** i milost ni ne može drugačije.

U Lorberovim zapisima/knjigama sam otkrila (ili 'pronašla') isto ono što je i meni bilo dano. Često nisam razumjela riječ koja bi mi došla, međutim Nebeski Otac mi je u Svojoj ljubavi davao i objašnjenja. Bilo je i čudesnih događaja, koje je pojedinačno sada nemoguće navesti, ali koji svjedoče o nezamislivoj poniznosti i Očinskoj blagosti.

U nedostatku sveukupnog obrazovanja uvijek sam se smatrala ne-ispisanom stranicom. Nedostatak novca i vremena su me sprečavali da čitam dobre knjige kao i da posjećujem predavanja/izlaganja. Znala sam samo za naporan rad od ranog jutra do kasno uveče. I pored toga sam svakodnevno primala slasne obroke duhovnog dobra, bez da sam uopće znala za koga sam to primala.

Baš moje nepoznavanje Biblije i katoličke doktrine mi je omogućilo da prihvatim Riječ odozgo bez ikakva otpora. Moje iskustvo me uči kako je ozbiljan Katolik ili Protestant čije je znanje ukorijenjeno u dogmatskim

teorijama previše vezan za njihovu dogmu da bi prihvatio i prigrlio Božanske objave bez otpora.

Međutim, ipak postoje naučnici na više fakulteta, koji sa pojačanim zanimanjem najozbiljnije diskutiraju ova Božanska učenja. Ne samo da ih interesiraju neoboriva objašnjenja nastanka materije kao i njenog mogućeg razlaganja, već i nastanak pogrešnih učenja i raznih religijskih sistema i vjeroispovijesti. **U porukama koje sam primila je pokazano u čemu se sastoje te zablude, i od svih se zahtjeva skretanje pažnje na svako od tih pogrešnih učenja, kad god se za to pruži prilika.**

Ali, svakome je ostavljeno na slobodu da prihvati ili pak ne prihvati u svoje srce **Gospodinovu Riječ. Ali onome koji je razumio duh tih Očevih Riječi, a ne djeluje u skladu s njima, taj samo povećava razmak između sebe i našeg Oca Nebeskog. Kada ne slijedi riječi opomene Ljubavi on se time neizbježno postavlja pod Zakon. A u istoj toj mjeri, u kojoj ne bude poštovao Božje zapovijedi ljubavi, će izgubiti i Božju Milost.**

Božjom milošću se ljudima iznova daje Evandjelje, i prilično ozbiljno im je skrenuta pažnja na (ili 'koje naglašava koja je') svrhu/cilj ljudskog postojanja. Jer milostiva **Ljubav Božja** želi spasiti sve one koji se još mogu spasiti prije nego što dođe preokret – a on sigurno dolazi (ili 'a on će zasigurno doći')! Vrijeme koje su svi vidovnjaci i proroci svih vremena najavljivali – **Posljednje vrijeme** ('die Endzeit') – je započelo (ili 'je sada ovdje')!

Prema mojim zapisima (ili 'objavama'), **Gospodin** ne pravi razliku među Svojom djecom – 'Pridite Mi svi' – glasi Njegov zov. Blago onome koji sluša (obraća pažnju na) Njegove riječi (ili 'koji čuje Njegov poziv') i koji **Ga** slijedi. **Bog** voli Svoju djecu, **On** ih sve želi usrećiti – pa čak i ako ona ne žele znati išta o **Njemu**.

Zapisano: 22. 11. 1953.

Potpisano: Bertha Dudde

E.Swedenborg - O SEBI I SVOM POSLANJU

Rodio sam se u Stockholmu 29 Siječnja 1689. Moj otac se zvao Jasper Swedberg, i bio je Biskup Zapadnog Gothlanda, čovjek slavan u svoje vrijeme. On je također bio izabran i upisan/registriran kao član Engleske Zajednice za Promociju Evanđelja; jer je od strane kralja Charlesa XII bio određen za biskupa nad Švedskim crkvama u Pensilvaniji, a također i nad crkvom u Londonu. U 1710 godini sam otišao u inozemstvo. Najprije u Englesku, a nakon toga i u Nizozemsku, Francusku i Njemačku, kući sam se vratio 1714 godine. U 1716 godini, a također i poslije, sam imao mnoge razgovore sa Charlesom XII, kraljem Švedske, koji me je uvelike privilegirao; iste te godine me odredio u službu (ili 'mi je ukazao čast određivši me za službu') Prisjednika na Rudarskom Fakultetu, što je služba koju sam ispunjavao/vršio sve do 1747 godine, kada sam podnio ostavku, zadržavajući, međutim, pola službene plaće do kraja svog života. **Svoju ostavku sam podnio iz jednog jedinog razloga, a to je, da bi se sa što više slobodnog vremena (ili 'da bi se što bolje') mogao posvetiti novoj službi/funkciji koju mi je odredio Gospodin. Tada mi je bio ponuđen (i) viši položaj časti, kojeg sam sigurno (ili 'no to sam apsolutno') odbio, da moj um ne bi bio inspiriran ponosom (ili 'da ponos ne bi okupirao moj um').**

U 1719 godini sam od kraljice Ulrice Eleanore bio oplemenjen (= proglašen plemićem) i imenovan Swedenborg, i od tog vremena/trenutka pa na dalje sam, na sastancima Dijete (= zakonodavno tijelo = Riksdag) koji su se održavali svake tri godine, imao svoju stolicu među velikašima u rangu (ili 'iz reda') vitezova.

Ja sam pozvani (= po pozivnici = onaj kojeg su pozvali) Pomoćnik i Član Kraljevske Akademije Znanosti u Stockholmu. **(No/ali) nikad nisam tražio pristup (ili 'da me prime u') bilo kojoj naučnoj zajednici na nekom drugom mjestu, pošto sam ja u nebeskoj/andeoskoj zajednici, gdje su takve stvari koje se odnose prema nebu i duši jedini subjekt razgovora; dok su u društvima učenih svijet i forma tijela jedine teme razgovora.**

U godini 1734 sam objavio, u Leipzigu, 'Mineralno Carstvo', u tri folio toma. U godini 1738 sam (ot)putovao u Italiju ostavši godinu dana u Veneciji i Rimu.

Što se tiče mojih obiteljskih veza (= rodbine), imao sam četiri sestre. Jedna od njih je bila oženjena za Erica Benzeliusa, koji je naknadno postao nadbiskup u Upsali. Na taj način sam došao u srodstvo sa dva sljedeća nadbiskupa, koja su

oba pripadala porodici Benzelius, i bili su Erikova mlađa braća. Moja druga sestra se udala za Larsa Benzeltierna, koji je postao pokrajinski guverner; ali ti ljudi su mrtvi. Međutim, dva biskupa koja su u rodbinskoj vezi sa mnom, su i dalje živa (ili 'među živima'); jedan od njih, čije je ime Filenius, i koji je biskup Istočnog Gothlanda, služi sada kao predsjednik Kuće Svećenstva u Stockholmskoj Dijeti, umjesto nadbiskupa, koji je invalid/bolestan; on je oženio kćer moje sestre; drugi, koji se zove Benzeltierna, je biskup Westmanlanda i Dalecarlie; on je sin moje druge sestre. A da ne spominjem druge moje rođake (ili 'ljude') koji okupiraju časna mjesta.

Štoviše, svi biskupi u mojoj rodnoj zemlji, njih deset, a također i senatori, njih šesnaest, kao i ostatak onih na uzvišenim pozicijama (ili 'i ostali dostojanstvenici'), me vole (= gaje prema meni simpatije) i iz ljubavi štuju, i ja sam sa njima u bliskim odnosima, kao prijatelj sa prijateljima, i to zato što oni znaju da sam ja u društvu sa anđelima. Kralj osobno i kraljica, te tri princa njihova sina, mi ukazuju veliko poštovanje; Ja sam jednom također bio pozvan od strane kralja i kraljice da večeram sa njima za njihovim vlastitim stolom, što je čast koja se obično ukazuje samo onima na najuzvišenijim položajima; naknadno mi je i princ nasljednik ukazao istu čast.

Svi oni žude da se vratim kući (ili 'za mojim povratkom'); Iz tog razloga, ja sam daleko od toga da strahujem, u svojoj vlastitoj zemlji, od tog progonstva, kojeg se vi plašite, i protiv kojeg u vašem pismu želite na tako prijateljski način poduzeti mjere; a ako me progone negdje drugdje, to mi ne može nauditi (ili 'to ne doseže do mene').

Ali sve što sam do sada ispričao, Ja smatram komparativno jako malo važnim; ono što je važnije od toga (engleski tekst koristi frazu 'što se poput tornja/kule uzdiže iznad toga') je činjenica da sam **od strane Gospodina Osobno, Koji se na naj-milostiviji način pojavio/ukazao ispred mene, svog slugu, u godini 1743 bio pozvan u svetu službu***; **kada/tada mi je On otvorio pogled na duhovni svijet (= duhovne oči), i omogućio mi da govorim sa duhovima i anđelima****, **što je stanje u kojem se nalazim sve do dana današnjeg. Od tog vremena sam počeo štampati i objavljivati različite tajne (arcana) koje sam vidio i koje su mi bile objavljene, kao što su tajne u svezi neba/raja i pakla, čovjekova stanja nakon smrti, istinskog štovanja/obožavanja Boga, duhovnog smisla Riječi, pored mnogih drugih stvari od izuzetne važnosti koje vode do spasenja i mudrosti.**

Jedini razlog mojih povremenih putovanja u inozemstvo je bila želja da sebe učinim korisnim, i da objelodanim tajne koje su mi bile povjerene. Ostalog što

se tiče, ja imam onoliko svjetovnog bogatstva (= materijalnih sredstava) koliko mi je potrebno, i niti tražim niti želim više (od toga).'

Pisma – 14 (Hartleyu, 5 Kolovoza 1769)

*

Gospodin naš (i) Spasitelj je predskazao/prorekao, i (na nekoliko mjesta) u Evanđeljima i u Apokalipsi/Otkrovenju (21, 22), da će doći ponovo na svijet i (pri tom) osnovati/zasnovati Novu Crkvu; a/ali pošto On više ne može doći na svijet u Osobi (od krvi i mesa), bilo je nužno da On to učini uz pomoć/putem čovjeka, koji ne samo da bi mogao percipirati doktrinalne stvari te Crkve u svom razumijevanju (ili 'koji neće primiti doktrinu te crkve jedino svojim razumijevanjem'), već bi ih bio u stanju i štampati/objaviti u tisku (ili 'već će ju i objaviti putem tiska'). A kako/pošto me Gospodin za to (= taj zadatak/misiju) pripremao/pripremio od djetinstva, stoga se On ispred mene, Svog slugu, objavio/pokazao/manifestirao u Osobi i odredio (ili 'odredivši') me za tu (ili 'poslao me da vršim tu') službu. To se zbilo 1743 godine; nakon toga mi je On otvorio oči duha, uvodeći me na taj način u duhovni svijet, i dozvolivši/omogućivši mi da vidim nebesa i čuda/divote koje se tamo zbivaju, a također i paklove; isto tako mi je omogućio razgovore sa anđelima i duhovima (ili 'i da govorim sa anđelima i duhovima'), i to bez prestanka sad već u trajanju od 27 godina. Da je to slučaj, to mogu posvjedočiti u istini (ili 'ja svjedočim u istini'). Sve to mi se dogodilo (ili 'sve to je') jedino zbog Nove Crkve koju sam gore spomenuo, čija je doktrina sadržana u mojim knjigama. '

Pisma – 29 (Landgraveu, 18 Lipnja 1771)

Ovu knjižicu je po slijedećem nalogu našeg Gospoda i Oca Isusa Krista:

'Moja je volja da širite Istinu, a u to spada i raskrinkavanje krivih učenja, koja su se potkrala (ili 'i da raz-otkrivate krive doktrine koje su se potkrale') u Moju Riječ, što ne može biti učinjeno nikako drukčije nego suprotstavljanjem (ili 'jedino ako se te lažne doktrine usporede') sa čistom Istinom... Jer samo Istina vodi ka Meni, i samo kroz Istinu možete doći do blaženosti. I zato ću Ja uvijek (iznova) 'dostavljati' Istinu Mojim zastupnicima na Zemlji dajući im istovremeno nalog da ju raznose po svijetu, jer ljudi moraju stajati u Istini, žele li postati blaženi (Ivan 7:38).'

Diktirano Berthi Dudde, dna. 18 i 19 Lipnja 1964,
poruka br. 8814

Preveo i sastavio Lorens N.

www.akademijavjecnogproljeća.org